

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

זם"ש 27635-01-14 או נ' [REDACTED]
ת"ע 50929-05-14 נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואוח'
ת"ע 50963-05-14 נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואוח'
ת"ע 50832-05-14 נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואוח'
ת"ע 50884-05-14 נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואוח'

בפני כב' השופטת תמר סנונית פור

1

בעניין עזבון המנוח

התובעת:

שׂרָאֵן פְּנִילָה, ת.ג. 8
עו'י ב"כ ע"ד שלומי נוקיס וע"ד איריס מרקוס

נגד

1. [REDACTED], ת.ג. [REDACTED]
 2. [REDACTED], ת.ג. [REDACTED]
 3. [REDACTED], ת.ג. [REDACTED]
 4. [REDACTED], ת.ג. [REDACTED]
- עו'י ב"כ ע"ד יסיט שלם וע"ד למזר ולק

התובעים:

2

פסק דין

ענינים של התקדים שבכותרת ופסקיהם של חתן הוא עזבון המנוח (להלן):

"המנוח" :

эм"ש 27635-01-14 חינו תביעה הצהורות לבטול הסכם הוגשה על ידי התובעת.
ת"ע 50929-05-14 בקשה לצו רשות שהוגשה על ידי התובעת.
ת"ע 50963-05-14 התנגדות בקשה לצו יוזמתה השוואת עלי ידי המתבעים.
ת"ע 50832-05-14 בקשה לצו קיום צוואה שכיבת מועומים צוואה שוגשת על ידי המתבעים.
ת"ע 50884-05-14 התנגדות לבקשה לצו קיום צוואה שוגשת על ידי התובעת.

התובעת הייתה בת זוגו של המנוח. התובעים הינס לידיו של המנוח. למנוח היה בן נסיך

שנפטר בנסיבות טרagiות בעת טיל בחוץ.

מאחר שתביעת התובעת כנגד הנתקעים הוגשת ראיונה בזמן, היא תקירה בפסק הדין להלן

"התובעת" וגם "המקשת" ואילו הנתקעים יקרו להן "התובעים" וגם "המתנגדים".

הרעיון עובדתי לכל התקדים ניתן במאחד. לאחר מכן, ניתן פסק הדין בתביעה לבטול הסכם

ולאחר מכן ניתן במאחד פסק הדין בתיקי העזבון.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14 נספחו נספחו ואלה
 תי"ע 50929-05-14 נספחו נספחו האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואלה
 תי"ע 50963-05-14 נספחו נספחו האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואלה
 תי"ע 50832-05-14 נספחו נספחו האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואלה
 תי"ע 50884-05-14 נספחו נספחו האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואלה

בפני כב' השופטת זמר סנונית פור

- 1.
2. ביום 14.5.14 נערך בפני דיון במסגרת תמי"ש 27635-01-14, בו חזרה התובעת מטעירתה כי ביהמ"ש יצהיר שהיא והמנוה hei ידועים הציבור וביקשה כי שער זה ימחק מכתב התביעה.
3. על כן הפק עניינה של התביעה יכול לעתירתה להתובעת לביטול הפסכם שערך בינה לבנו המנוח.
- 4.
- 5.
6. ביום 14.10.14, לאחר שערך בפני דיון בו נשמעו טענות בגין הצדדים בהרחבת לגבי מינוי מנהל אגףן, שכונתי כי יש למנות מנהל עצובן לצורך בוחינת היקף עצובן המנוח, כניסה נכסיו העובן,
7. בירור פניות בעניין חבות ומושלים של העובן וכן יצוג העובן בתביעות מתאימות. לשס כך,
8. מונה עי"ז למנהל עצובן זמני במסגרת תי"ע 13-10-61464 והתקין נסגר.
- 9.
- 10.
11. לאחר שעשו על יקציביהם נסיבות שלא צלחו להבלא את הצדדים לידי הסכמתם כוללות,
12. לאחר שנערכו 7 דילנים, מונופטהקי דיוני הוכחות, ולאחר שהוגשו סיכומי הצדדים בכתב, הוו בתיקי העובן וחוץ בתביעה החזרנית לביטול הפסכם – ניתנים בהתאם פסקי הדין בתביעות השונות.
- 13.
- 14.
- 15.
16. **פסק דין בתמי"ש 27635-01-14: התביעה לביטול הפסכם**
- 17.
18. עניינו של פסק דין זה היא תביעה במסגרת ה'וותרת התביעה' ל לבטל הפסכם שערך בינה לבן
19. תמנוח ביום 17.9.07.
- 20.
21. **א. תמצית טענות הצדדים**
- 22.
23. **תמצית טענות התביעה**
- 24.
25. התביעה טוענת כי המנוח והוא הין ידועים הציבור וניהלו חי משפחחה לכל דבקה עניין. התביעה מפרטת כיצד הם חיו כבני זוג במשך למעלה מ-20 שנה וכי היה ידועם למושבותיהם וכרכיהם
26. قولם כי הם בני זוג.
- 27.
- 28.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

א' נ' י' ז' י' א'och	27635-01-14
ב' ג' ג' ג' ג' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואח'	50929-05-14
ב' ג' ג' ג' ג' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואח'	50963-05-14
ב' ג' ג' ג' ג' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואח'	50832-05-14
ב' ג' ג' ג' ג' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואח'	50884-05-14

כפני כב' השופטת תמר סנוניות פורר

1. המובעת טעונה כי יש להורות על ביטול החטכים שנותרין בגין המנות, ופועל יוצא של כך
2. הוא להורות כי יהיה שיתוף רכושי בין המנוח לתובעת ובהתאם לכך להורות כי התובעת זכאית
3. למחצית מרכשו של המנוח (פרם שייכר לעובנו לחוקה בין ירושי).

4.

5. המובעת טעונה כי נסיבות החילום המשותפות שלה ושל המנוח ומחייב המשפחתי הכבד
6. שישילגן, בשל מערכת היחסים ביניהם ותלוותה של התובעת במנוח חייבים להוביל לבוטלו של
7. החטכים. כל תובעת אחרת לטענותה של התובעת אינה חזקה.

8.

9. המובעת טעונה כי החטכים שענרך בגין המנוח חסר תוקף משפטי, לאור העובדה בני הזוג
10. דזועים בעקבות המחלוקת פקטו שוויה בינם, לאור שלילת החטכים את הקבע דין ולאור
11. עדות עורך דין שיעיך את החטכים.

12.

13. המובעת טעונה כי חוכת שוויון והמנוח רוחני הי' משפחחה לכל דבר ועניין, כל אחד מכם רשאי להיות את
14. עצמו באופן סובייקטיבי בן משפחה שלו אחר, סביבות וקרוביים אליהם רואו בהם בני
15. משפחחה וחם התגוררו יחד, בנסיבות שונות, טרם תחייתו החטכים ולאחריו.

מציאות טענות היבטים

19	הנתבעים טוענים כי יש לדוחות את הוכביה ולהוכיח את הטענות שנחותם בין התובעת למונוה.	.20
20	על כן, לאחר שזה היה רצונו האמתי של המונוה. בוחרתך לכן לך בפערני כי לתובעת אין כל זכות ברכשו של המונוה.	
21		
22		
23	הנתבעים טוענים כי התובעת יהודתה שידעה מנוח והחטכים עליו הייחוותם. וכי על עונתה אסור היה לה לחותם על החטכים, אך זהה אינה עילה לביטולו של החטכים.	.21
24		
25		
26	הנתבעים טוענים כי לא בכווי לא בקשה התובעת את ביטול החטכים כאשר המונוה היה בחיים.	.22
27	כמו כן, טוענים כי חותמאות הסתריה את קיומו של החטכים מביהם".ש. לכן, הנתבעים	
28	לחוסר תום לב מצד התובעת שיש רק בו מענה לדוחות את הוכביה.	
29		

בית משפט לעבויי משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14 ניואח/
 תי"ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואוח/
 תי"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואוח/
 תי"ע 50832-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואוח/
 תי"ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואוח/

בפני כב' השופטת תמר טנוגיות פור'

1. הנتابיעים טוענים כי על פה והסתכם הטענת ויתרה על מעמדה כ"ידיועה הציבור" וכן נתנה
 הסכמתה המפורשת כי היא אינה זכאית לדבר מרכשו של המנוח חייו. הנتابיעים טוענים כי
 ההסתכם עורך בשיקול דעת הצדדים והוא מבטא את רצון הטענתה ומונחות באוותה עת ועל כן
 יש ליתן לו תוקף משפטי מלא.
 2. הנتابיעים טוענים כי מעולם לא התקיים שיתוף וקשר בין הטענתה למונחה. המנוח והטענתה לא
 רכשו נכסיהם יחדTeVודעה כי אין על שם שום כסם משותף, המנוח רכש נכסים ומונחים באוותה
 עת, אולם לא נרשמו על שם הטענתה והמונחה. הנتابיעים טוענים כי מרבית הנכסים של
 המנוח הם עסקיים ושורמים על שמו בלבד, גם מילעם זה אין להחיל שיתוף לבנייהם.

ב. דיווח והכרעה

3. בפסק דין זה, יש להזכיר בשתי שאלנות עיקריות על פי הסדר הבא: ראשית לכל, יש להזכיר
 האם יש מקום לבטל את ההסתכם שננקן בין הטענתה למונחה. שנית, רק במידת שיכרעו כי
 ההסתכם אינו תקף, יש להזכיר מעתה וכנות הטענתה בידועה בacists של חסנות מכחיה רכושית.
 4. לאחר בחינת טענות הצדדים ומלל הראות שהבאו בפני – דין הטענתה להידוחות
 מהnymוקים שיובאו להלן.

(1) נפקות מועד הגשת הטענתה לביטול ההסתכם

5. ההסתכם נחתם ביום 17.9.2007.
 6. המנוח נפטר ביום 14.10.2013, קרי כ-6 שנים לאחר החתימה על ההסתכם
 7. הטענתה ל לבטל הסכם הוגשה ביום 14.1.2014.

8. הטענתה הגישה את הטענתה ל לבטל הסכם רק לאחר פטירת המנוח ולאחר מעלה מ-6 שנים
 מחתימתו. הטענתה לא סיפקה חסרן משכני מודיען המSTITUTE למעלה מ-6 שנים מיום החתימה
 ועד להגשת הטענתה. הטענתה לא הציגה חסרן משכני מודיען לא הגישה את הטענתה כתוויי של
 המנוח, שעה שעיקר תביעה מתבססת על כך שיש להורות על ביטול הסכם שנחתם ביניהם
 בשל טענות ועובדות הרלוונטיות למועדן ערכית הסכם ונסיבות חתימתו.

בית משפט לעביני משפחתי בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14
 תי"ע 50929-05-14 ■■■■■' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50963-05-14 ■■■■■' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 ■■■■■' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50884-05-14 ■■■■■' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני בב' השופטת תמר סגנית פורר

1. מוזכר בשיחוי ניכר מכך של התובעת, התובעת לא הבהיר והתנהלת זו מלבד טענותיה כי 29.
 2. הייתה עשו דברו של המנוח במשך שנות חייו. גם אם הדברים נכונים, אין בכך די על מנת 30.
 3. להורות על ביטול ההסכם, התובעת לא סיפקה טיעון משבבי או טיעון עובדתי משכנע לבני 31.
 4. התנהלותה. התובעת גם לא סיפקה ראיות המצביעות על כוונתה או רצונה במוחלץ אוטן 6 שנים 32.
 5. לעשׂות המשוחה בקשרם שנחתם. 33.
 6. 7.
 7. 8. מזכיר ערך כי בהתחלת התובעת כלל לא צינה בפני בימי' כי קיים הסכם בין הצדדים ולאחר 34.
 8. מכן סיפק הסביבות כללים לכך שלא פירטה עובדה זו בפני בית המשפט. דבר שפוגם בתום 35.
 9. לבה בניהול קביעה זו. 36.
 10. 11.
 12. היכנויות התובעת מהגשות התבעה בעת חייו של המנוח פוגעת ופוגמת מבחינה ריאיתית 37.
 13. ביכולתם של חנפנים להציג מפנחתובעה מאוחר שלא ניתן להיעיד ולשםו את עדמותו של 38.
 14. המנוח. 39.
 15. 16. בסוף, השיחוי בהגשת התובעת מכוון חותמת הקטעים פוגם בתום לבה של התובעת ובכנות 40.
 17. תביעתה שהמחלוקת פרק זמן רב ללא הסברשהכנען. 41.
 18. 19. התובעת לא העבירה על כל טענה, נסיבה או ראייה שתתנו ריק לאחר פטיות המנוח. כל 42.
 20. העבודות עליהן מסתמכת התובעת היו במידעיה עד בחיוו של המנוח. 43.
 21. 22. הגשת התובעת רק לאחר פטירתו של המנוח בנסיבות הניל נטילה גנאל הופכת הרבה יותר על 44.
 23. שכמה של התובעת מדויע יש להורות בשלה חזות על ביטולו של ההסכם. אולי בנסיבות ריאיתית 45.
 24. וטעונית של התובעת אין נימוק מכך לעניין זה, וכי שיפורט להן בittel הוכחחה הנדרש 46.
 25. לביטולו של ההסכם בסיבות הניל לא עמודה התובעת. 47.
 26. 27.
 28.
 29.
 30.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14	ואח' _____
50929-05-14	ג' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
50963-05-14	ג' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
50832-05-14	ג' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
50884-05-14	ג' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בג' בב' השופטת תמר צוינית פורר

העלאת הצענות לביטול ההסכם.

העלויות הנטענות לביטול החכסם	
1	התובעת לא לעמודה בנסיבות הנדרש להוכיחת עילית לביטול החכסם על פי חוק החזושים (למשל טענות, הטיעיה, עסק ובודומה). אולם בכתב התייעוץ, ציינה החובנית שתי עילות לביטול לפי חוק החזושים – טענות ועסק (ראו: סעיפים 32-33 לכתב התייעוץ). אולם, מדובר בשני סעיפים בלבד מהתבסבב תביעה של 42 סעיפים. כמו כן, בסיכוןים מיטעם התייעוץ, טענות אלה לא פרוטו ונומךן כפער, מלבד טענה כלילת בסעיף 50 לשיכוני החובנית כי החקיימה הילתה העושך. מכאן כי החובנית זורחתה על טענות אלה מתוך החלק ולכל הפחות לא הכחיתה אותן כבאי.
2	היא על החובנית למסמך נזיקה על אחת מהעלות על פי חוק החזושים ולהוכיח בראות יונבות מטענה. זאת לא עשתה כבאי.
3	הכלת למעשה טענות התביעת לביטול החכסם מתיקדות בניסיבות שוות הקשוות לחתיימת החכסם ולאופי מערכת היחסים שבונת-צדדים. הטענות נסיבות אלה מובילות לטענות החובנית להכרעה בלתי נמנעת כדי לבטל החכסם. אין ידי לקל טענה זו.
4	לא ניתן לטעון לא כל עילה משפטית תקפה לביטול החכסם כי נסיבות כלשון צריכות להוביל למסקנה חמוטנקות כי על בית המשפט להורויגל בביטול החכסם. נניתן וזהו להורות על ביטול החכסם רק במקרים שבו בית המשפט מושתכנע על פגיעתו-גבורה של התקיקיימן, כי יש להורות על ביטול החכסם.
5	הזרק המשפטי לביטול החכסם הינה אך ורק בהתקיימות עילות חיבור על פג' חוק החזושים. אין בית המשפט סט עצמו בעניהם של הצדדים להכסם, אין בית המשפט יכול לכנס לעיקולים איך היה ראוי יותר לקבוע את תנאי החכסם, ומה נכון יותר לקבע מבחן רכישת-בן הצדדים.
6	על חמקש סעיף מבית המשפט לבחור את השימושים אותו הוא מבקש מבית המשפט ולוחחים בדיין. בחורה הטענתה שלא לפרט ולנמק את טיעוניה מבחינה משפטית – תתקשה לקביל את הסנד שבקשה. הדברים נכוונים בinterpretation שעה שמדובר בטענות משפטיות לכל דבר ובוצרך המשפטלי לנק כל עילה ועילה על בסיס איזו מתחאים.

בית משפט לעבידי משפחתי בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14 ■■■■■
 תי"ע 50929-05-14 ■■■■■ האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב נא'ו
 תי"ע 50963-05-14 ■■■■■ נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ווא'
 תי"ע 50832-05-14 ■■■■■ נ' ■■■■■ נא'
 תי"ע 50884-05-14 ■■■■■ נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ווא'

בפני בכ' השופטת תמר סנונית פורר

1. צוין עוד כי ה玷עת העלגה טעונה שנות הקשורות לקבילות ומשקל של עדויות שעונות
 2. שהובאו. בכל הנוגע לטענתה לגבי עדויות חנubes לגבי תביעת הביטול ולעובדה שנכח אחד
 3. בעדותו של השני – הרי שמכיל הראיות ממילא לא היה בעודיות הגנubes לשיען משמעותית
 4. לדין בתביעה לביטול הסכם מאחר ולא היה במידיעות האשית פרטיהם הנוגעים להסכם.
 5. העוזיות המרכזיות הנוגעות לביטול התacosם היו עדות ע"ז ■■■■■ שערץ את התacosם ועוזתה של
 6. התובעת עצמה. בכל הנוגע לטענת התובעת לגבי נוכחות עדויות אחד של השני – מאחר
 7. ומהז'רב'על דין הרי שעובדה זו נלקחה בחשבון אך אין בה על מנת לאין את עדויותיהם.
 8.
9. התובעת טוענת כי שלחוצה מותיק בית המשפט את תצהיריה של אסיה נעה ראנן נא'ר שזו
 10. לא התייכבה להליך – את התמלילים שערך לימור עוזרא נספחים יב'יד לתצהיריו הנוגעים
 11. מאחר שתצהיריה אינם כיוונויים לא התייכבה לחקירה; נספחים יב'יד לתצהיריו הנוגעים
 12. מאחר שהם מוחווים עדות מפה'השמדה והחותומים לא התייכבו לחקירה. אני סבורה כי יש
 13. לחעדיך את בירור האמת על פני כללים של קבילות. עם זאת המשקל שיתן לראיות הללו הוא
 14. נזון ואין מדובר בראיות שיש בין על-תענוג להריע את התקין. הוגו וראיות רבות על ידי שני
 15. הצדדים שהה בחן די על מנת לשערט את תමונת המצב העובדתי המלא גם מבלי להזדקק
 16. לראיות אלה באומן מכריע.
 17.
 18.
 19.
20. בכל הנוגע למועד חתימת הסכם ונסיות החתימה של להגלה התובעת בטיעוניה וטענה כי מעמד
 21. זה והתנהות הצדדים בו מוביל למסקנה כי יש להורות על ביטול החתום.
 22.
23. התובעת טוענת בכתב תזכיר לבני מעמד החתימה כך:
 24. נסיות החתימה היו כולקמן: ביום 17.9.07 הגיא המנוו' .24"
25. במפגיע ולא תיאום מושך למקום עבודה של התובעת
 26. וביקש ממנו לסור למשרדים בא-כוהה. המנוח לא אמר לה ולו
 27. חמי מילה המתאפיינת בסיסבה כלללה עלייה לסור עימו והוא
 28. אף לא בדקה וחקרה אותה על כן. אמונה במנוח הייתה מוחלטת
 29. זאת על בסיס יחס האמון והאהבה שורקמו בינו לבין גמיש
 30. עשרות שנים. המנוח כלל לא הסביר כי על התובעת להחותם על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14
 תי"ע 50929-05-14
 תי"ע 50963-05-14
 תי"ע 50832-05-14
 תי"ע 50884-05-14

תמי"ש 27635-01-14 "ג' נסואה"
 תי"ע 50929-05-14 "ג' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'"
 תי"ע 50963-05-14 "ג' סופר וואה"
 תי"ע 50832-05-14 "ג' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'"
 תי"ע 50884-05-14 "ג' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'"

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 הסכם כשלוא ואו כי ערך הסכם כלשהו בין לבין
 2 התובעת. הייתה זו עת צהרים עמוסה בעברתה של התובעת.
 3 כשגיעה למשרד עורך-הדין הוביל לה שיש מסמך שהיה
 4 מוכן מראש. לא הושבר לה מאומה. הפגישה הייתה בתקופת
 5 ספירות בשעה חותמת על המסמך הicken שהותה לה המנות
 6 אפילו ליד סעיף שנתקף ולא על ידה. יום לאחר מכן סיפרה
 7 לתובעת לאחותה כי חותמה על מסמך מסוים אך לא ידעה על
 8 מה החותמה וכי עשתה כן לבקשו של המנות. אחותה הייתה
 9 מודעת בדרך של התובעת ביחסיה עם המנות ואף את
 10 העברת שהיא חותמת על מסמכים באורה עירר ככל
 11 שנטבקשה לכך. יחש האמון בינה לבין המנות לא היו סוד
 12 טכני לאירועי עם ליוון, גירושין וירושה של התובעת הס
 13 השקיע בחיים המשותפים את כל מרצו ועל-מנת לשמור.
 14 התובעת לא היזכרה ממדעת אז לסייע שהמנוח רצתה שתתodium
 15 ולא בדקתה או לא לאחר מכון שכן כאמור אמונה בו היה
 16 מוחלט.
 17 התובעת אשר סמכה על המנות חותמה על המסמך ללא
 18 שקרה את תוכנו ובela שקיבלה הסבר כלשהו אדות
 19 המסמך וזה השלבתו בגלא שגלו לה הזמן להתייעץ עם
 20 עורך-דין מטעמה ובלא לקבל העתק מהתסמך שחותמה.
 21

.25

22 בסיכוןיה לא בא זכרן של הטענות הניל' לגבי מעמד וחומר החטם, אלא כל שנטען בהקשר

זה הוא כך :

.50"

23 על כל אלה יש להוסיף את מצב יחסיה הנוכחי של ג' נסואה
 24 בין התובעת למנות, את תלותה בו, את הליקותה אליו בארות
 25 עיר לחלוין, החותמתה על מסמכים כגון ערבות (שנתמכה
 26 בעדרתו של נור - עד מטעם הנגבעים כמפורט
 27 לעיל; לעניין זה ראה גם גרסת התובעת – שלא נסתרה –
 28 בטיער 73 לצחירה) והמסמך הנזון, דבר התופך את
 29 ההתנהלות כלפיה – דוקא לאור עדן עורך-הדין – לעושק

בית משפט לעבני מושבך בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14, ג' א' אואח'
 תי"ע 50929-05-14 נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50963-05-14 נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50884-05-14 נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטת זמר סגנית פורר

1. כתענות התובעת בתצהירה בסעיפים 91 עד 94 [גראסתה של
 2. התובעת לא נסתרה].
- 3.
4. קרי, התובעת ויינה על רוח הטענות הקשורות למועד חתימות החסכים שנטנו בראשית החקלאות. 17
 5. בכתב התיכעה. עם זאת טענה הרבה רבות נגד עוזתו של עוזי'ד וטענה כי אין לקבל את
 6. עדותם וליתן לה משקל כלשהו.
- 7.
8. גם לאחר בחינתה הטענת התובעת חרזה להזיהר בעניין זה – דין להזיהות. 18
- 9.
10. עדותו של עוזי'ד שעריך את ההסכם ונכח במועד חתימת התסכים הייתה מהימנה עליי. 19
 11. במלואה. טענה התובעת בלאו התנהלותו של עוזי'ד לא הוכחה.
- 12.
13. עוזי'ד הינו עד אובייקטיבי שאין לו נזק�性 למי מתחדים בתיק ושותק עליי כי מסר גראסתה כנה 20
 14. ומלאה של מהלך הדברים מעורחתם החסכים. עדותו של עוזי'ד הייתה סודורה, מהימנה
 15. וננתנה תגונת מכב כוללת של האתגרים באופן מלא ומפורט.
- 16.
- 17.
- 18.
19. עוזי'ד ציין מספר פעמים בחקרתו כי החקירה לא קידם את התסכים, סעיף אחר סעיף, הסביר 21
 20. וכי הוא מביאים את תוכן החסכים. עוזי'ד ציין כי התובעת הפגינה שחו במשרו ומן
 21. ממושך (כשעה) לאחר המתנה ולאחר שתהסכים נקרא על ידו והוא נזכר אליהם טרם מועד
 22. חפגשיהם וכן בזמן הפגישה נמסר לכל אחד מהם עותק ריאו: פרוטוקול מיום 7.2.16 עמ' 14
 23. שורות 6-5 ושורות 22-12, עמ' 15 שורות 20-16). עדותו זו לא נסתרה.
- 24.
25. עוזי'ד ציין בחקרתו כי התובעת הייתה מעורבת ושאלות לביהשफת החסכים 22
 26. על זכויות הפנסיה שלה, לאחר שהיא עובדת במשפט ישראל (ראו: שם, עמ' 14 שורות- 24-
 27. עוזי'ד ציין כי בסעיף 10 להסכם ישו תיקון ליזדו מופיעות חתימות התובעת, אולם לא
 28.ذكر מי ביקש לבצע את התקיקון כאמור (ראו: שם עמ' 15 שורות 22-23).
- 29.

בית משפט לעביני משפחתי בתל אביב - יכו

תמי"ש 27635-01-14 ■■■■■ נ' ■■■■■ זהאה'
 תי"ע 50929-05-14 ■■■■■ האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50963-05-14 ■■■■■ נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 ■■■■■ נ' ■■■■■ זהאה'
 תי"ע 50884-05-14 ■■■■■ נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטות גמר סוגיות פורר

1. עוזי ■■■■■ הדגיש כי ראה רצון כן, והוא מצד המנוח והו מצד התובעת, להחותם על החסכים (ראו : שם בעמ' 16 שורות 11-12 ו-15). עוזי ■■■■■ הדגיש כי ייצג הן את התובעת והן את המנוח בחתיות החסכים וכי שניהם חתמו על ייפוי כוח עבורי (ראו : עמ' 24 שורות 10-11).
- 2.
- 3.
- 4.
5. עדותו של עוזי ■■■■■ לא נסתירה ולא הופרcta.
- 6.
7. ב글זודה של התובעת התגלו טיריות ביחס לטענות שנטענו על ידה לגבי מעמד חותמת החסכים. לדוגמה, בינו לבין אימורו לעיל כי לא ניתן לתובעת עותק מן החסכים, התובעת הודהה בתקירתה כי היא לא יודעת למינך מה מספר העותקים שהיה במעמד חותמת החסכים (ראו : פרוטוקול מיום 18.2.16 עמ' 12 שורות 7-8). בחקירה ע"ד ■■■■■ נטען כי התובעת לא יצרה עימו קשר לאחר פטירת המנוח ואילו בחקירתה הודהה כי אכן התקשרה לעוזי ■■■■■ ושהלה אותה האם בידיו צוואה של המנוח (ראו : פרוטוקול מיום 18.2.16 עמ' 14 שורות 10-1).
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
14. איןני נזנתה אמון בעדותה של התובעת ■■■■■ נסיבות עריכת החסכים. שוכנעתי מההקרירות כי התובעת ידעה בדיק על מה הילא חותמת ומהו תוכן החסכים בינה לבין המנוח. כל התשובות שנתנה התובעת בראשית חקירתה הן הוכנעה למונען של ע"ס ■■■■■ שיעץ את החסכים (ראו :
15. שם בעמ' 12 שורות 9-26). טענות התובעת פלא דיבוה כלפי ■■■■■ מוקשות בניי, הואיל וכח הסכם חופיו פרטים מהותיים על חייה של התובעת ■■■■■ לשלל זכויותיה לקבל פנסיה ממוקם בעבורתה – סעיף דומה לא נכתב לגבי המנוח.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
21. כמו כן, התובעת טוענת כי כלל לא ידעה מדוע הגעה למשרדי של עוזי ■■■■■ ולא ידעה על מה חותמה, אולם קשה להאמין כי התובעת, שורתה במקצועה, לא תבקש לדעת על מה מהותיים אותה או לאיזו מטרת הגיעו למשרדי עוזי ■■■■■ עם בן הזוג.
- 22.
- 23.
- 24.
25. היולת מהראיות כי התובעת ידעה על מה היה חותמת ובמעמד החותימה הוסבר לשני הצדדים על מה הם חותמים ומה העקרונות שפנוטו בהסכם לגבי התסדים הרוכשי בינם.
- 26.
- 27.
- 28.

בית משפט לעובני משפחתי בתל אביב - יפו

תמ''ש 27635-01-14 סדרת מס' 50929-05-14 נספחים
 ור' ע' 14 סדרת מס' 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ור' ע' 14 סדרת מס' 50832-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ור' ע' 14 סדרת מס' 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני בב' השופטות תמר סנונית פורר

1. 29. תורה מכך, והוכת כי באוטו יוסט שבנו נחומות ההסתם בין התובעת למוניה, אונשר וניתן תוקף של
 2. פסק דין ביבחומי' לחסכים נירושין שנחותם בין המוניה לאשתתו דאו, אם המתבעים. נסיפה זו
 3. הינה בעלט משמעות הרבה ומאר ויש בה להעיד כי המוניה חוף להסדר את זכויותיו הרכושיות
 4. מול התובעת ברבד עצם הסכם הניגרשן שנחתם עם אשתו דאו. הדבר מעיד על אונד דעומו של
 5. המוניה ומחזק את התוקף של ההסתם.
 6.

7. 30. אשר על כפנאי דוחה את טענות התובעת לעגין מעדן חותמת ההסתם ונסיכובתו.
 8.

9. 10. **4). תנאי ה证实:טענת התובעת כי ההסכם "אינו צודק" כתנאי לביטולו**

11. 12. טענת התובעת כי ההסכם "אינו צודק" ועל כן יש להורות על ביטולו, אינה מהוועה עילת תקפה
 13. מבחינה משפטית לביטול ההסתם. 31.

14. 15. ב"כ התובעת ממנה לתחושים החבוק לכאורה טען כי אין להשלים מבחינה תצדיק עם תוכאה
 16. שבנה זוג חד למעלה מ-20 שנה והתגונתה תקופה כי בית המשפט יקבע כי התובעת אינה
 17. זכאית לדבר ברכשו של המוניה.
 18.

19. 33. אין בדי לקבל טענה זו.
 20.

21. 34. כוונת הצדק חיינו מושג בעייתי במפורך בכל הנוגע לתפיסה משפטית שלנתה את הדין החל.
 22. צדק הינו מושג יחסית ובפרט בענייני משפחה. הפרשנות המבויקת שלמושג הצדק עלולה להביא
 23. לאו וודאות משפטיות שאין לה מקום. על בית המשפט להכריע על פי היקן החלט ואזרע מערכת
 24. היחסים הרכושית המוכחות של הצדדים ולא על בסיס וחוות צדק.
 25.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14 נס-איה
 תי"ע 50929-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ו"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 נ' א-וואה
 תי"ע 50884-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני בב' השופטות גמל טנגיוט פורר

1. חתונתג בעיניהם. פקוות ותנק מודעות מלאה למשינה חתונה עם תענוק על הסכם שקבע הפרדה רכישית מלאה וגם לאחר מכון נהוג הצדים בהפרדה רכישית על פני שנים ארוכות –
2. במצב זה מודיעו אותו צדק צריך לשנות את המאונכים לטובתה ולאין את זכויות המנוח? מודיע התנהוגות והסתכמה המפורשת לאורך שנים צרייכים לקבל משקל אפסי ויש להחיל דוקא עקרונות כליליים של צדק על מנת ליתן לה את מבוקשה כתען?
3. וויקוג – הזוקא אכיפה של נורמות חזורשות תום לב בין זוג מביאה לטעאה צדקת שבב' כל אחד מהצדדים נדרש לקיים את השascusים והתחייב לו. מודיע צדק זה ציריך ליטוג מפני הצדקו אותו בוחרת כת העתבעת קיימים?
4. עם זאת יאמור ברוחות: העתבעת לא הוכיחה כי קופפה ולא הוכיחה כי רומרה. העתבעת לא הוכיחה כי נעש��ולא הוכיחה כלוחוטומה. נחפרק הוא – דזוקא העדויות מטעמה של התובעת הוכיחו כי המנוח דאג לתובעת ללוונחותה בחיקם המשופטים ולא החסיר גם דבר מלידיה של התובעת. אך בכך לכך שההנחה שמרגנזרה אדומה על הפרדה רכישית בזרה מהתובעת ודאיג מפורשת להתנהל מבחן כלכלית באונק נפרד ועצמאי.
5. העתבעת לא ידעה לחסברי כיצד טענותיה ב'המנזה' אג' לה ולילדייה משך שעורות שנים, ראה בה בת זוגו ורזה רק בטובתה עלות בקנה אחד עם טענותיה כי המנוח 'עקי' אותה בחריפות החכסט עימיו (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמ' 18 פירוט 19-25).
6. העתבעת והמנוח בחרו彼此彼此 לחייב רכישת והתחייבות הינה משפטית ובעלת תוקף.
7. התחייבות זו יש לקיים והוא בעל תוקף משפטי מחייב גם עתה. לא מצאתי כי התובעת הוכיחה כי קיימת כל עילה משפטית לבטל התחייבות משפטית זו.
8. העתבעת טענה כי מדובר בהסכם חד צדדי ולא מאוזן. והנה – בחקירה הודהה כי מדובר בהסכם מאוזן והדרי (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמ' 28 שורות 10-8).
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14
 ת"ע 50929-05-14 נספחים לאפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ת"ע 50963-05-14 נספחים לאפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ת"ע 50832-05-14 נספחים לאפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ת"ע 50884-05-14 נספחים לאפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1. 41. גם בחינת הסכם לגופו מעלה כי לא מדובר בהסכם חריג, לא מחייב אובייקטיביתיחסות להסכם זומיים וגם לא יחסית לנסיבות החיים של התובעת והמנוה – זוג אשר כל אחד עבד את משפחתו ולאורך השנים נהנו בפועל בהפרדה רכושית. כמו כן, ההסכם בין התובעת למוניה נתפס כד בברעם הסכם הפירוד מאשתו של המוניה. התובעת בעצמה חזרה כי מדובר בהסכם נאוזן, זאת בגין לדעוניותה בכתב הטענות (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמי 28 שורות- 8.).
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
8. 42. כאמור, כי פגיעה שלהתובעת לשיעיף 55 לחוק הירושה כהממת בטענה לbijtol ההסכם אינה במקומה ההסכם חל על מערכת היחסים הרכושית בין התובעת למוניה וכל פסיקה הנוגעת להסכם משפטיעה על עיקוף רכשו של המוניה שעבר לעובו. זאת להבדיל מסעיף 55 לחוק הירושה העוסק בשאלת מיתם ירושו של המוניה והאם התובעת כללת בה.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
13. 43. לו היה נמצא כי יש לבטל את ההסכם. וכי היה שיינטף רכושי בין התובעת למוניה, היוסף עובנו של המוניה היה נרע, לאחר שחויבת היזמה זכאות לחלק מרכשו (בשל מערכת היחסים ביןיהם בחויו של המוניה). באותה מידה, היה נכון בהיקף עובנו של המוניה החלקו של המוניה ברכוש התובעת.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
18. 44. טענות "לא יצעתי", "לא הבנתי", "עשיתי טעות"/"אסור היה לחתום"
ההתובעת שורה כתמי וערב בטענה את הטענות כי לא יעשה על מה היא חותמת; "לא הבינה" על מה היא חותמת, וכן כי "עשתה טעות" שתתמה על החטטןocalשונה: "אסור היה לחתום".
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
24. 45. התובעת טענה בכתב התביעה ובמצחירה כי סיפרה לאחותה שוחתמה עם המנוח על הסכם, אולם לא ידעה על מה חותמה. כאשר נשאלת על כך אחות התובעת העדתה כי התביעה לא סיפרה לה ולאחר מכן בתקירת התובעת כאשר נשאלת על סטיירות אלה השיבה כי יש לשאל את אחותה וכי אייננה יודעת (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמי 15 שורות- 9-12.).
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.

בית משפט לעביני משפחתי בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14 נ/ע _____ ואה'
 תי"ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'
 תי"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'
 תי"ע 50832-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'
 תי"ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'

בפני כב' השופטת גמר סגנית פורר

- 1 46. גדרסתה של התובעת בדבר פעריו הכספיות בין לבני המגוח והצגתה כבת זוג תליה שננטצת בבן זוגה והולכת אחריו באופן עיוור לא הוכחה כדיברי. די בבחינת הבקשה שהוגישה התובעת למינוי מנהל עצובן תי"ע 13-10-1464 על פירוטה ובקיאותה של התובעת בכספי המונחים הרבים (הן אישיים והן עסקיים) על מנת לדוחות טענותיה בדבר אי בקיומה ואידיעה.
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6 47. כמו כן התובעת העידה כי עם פטירת המנוח היא הותקירה לעזיד _____ ושאלתה אותו האם יש בינו לבין צוואה שערך המנוח (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמי 14 שורות 10-1). קרי, מודenco בתובעת אשר הבניה היטב מהן זכויותיה וכיitz לפעול לקבילתו ולא בתובעת אשר חסורה הבנה וידע.
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11 48. התובעת שטעונה כי לא ידעתה מכך בקשר להסכם ועל מה חותמה, ידעתה בעת פטירת המנוח את שם עוזן הדין שבמישׁבּוּן בירקה עם המנוח וכיitz להשיגו אותן. לפיכך, גם טענות התובעת בחקירותה כי לא ידעת על קיומו ההסכם עם המנוח והתמודעה אליו לראשונה בעיטה של הגשתו על ידי הנتابעלים איזה אמנה (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמי 16 שורות 8-11).
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16 49. למעשה, התובעת הודהה בחקירהה כי חתימתה קומפלקס עם המנוח הייתה טעונה מחייבת. התובעת אמרה "לצעדי חותמת על דבר שאמור היה לך לחתום" (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמי 18 שורות 7-4). אך חרטה אינה מווהה עלה תקפה לפרטול הסכם. שוכנעתי כי התובעת ידעת הבינה היטב מהו החסכם עליו חתמה עם המנוח.
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21 50. ניתן כי בחלוフ' העשנים חשחה התובעת כי עשתה טעות ואולי מוטב היה כי לא הייתה חותמת עם המנוח על החסכם. אולם כל הנימוקים הללו אין בהם על מנת לשנות את התמונה המשפטית והעבורותיה הברורה שהוכחה בפסק זה, קרי כי אין עילה לביטולו של החסכם וכיביש הפרדה רכושית בין התובעת למנוח בהתאם לו.
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26 51. 6). **התוהגה האזרדים על פי החסכם**
- 27
- 28 51. הוכח גם כי התובעת ומנוח פעלו גם על פי מה שנקבע בחסכם בכללו 6 שנים שחלפו מיום חתימת החסכם ועד למועד פטירתו של המנוח.
- 29
- 30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14 נ' לאח/
 תי"ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח/
 תי"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח/
 תי"ע 50832-05-14 נ' ואח/
 תי"ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח/

בפני כב' השופטות גמר סוגיות פורר

- 1 52. אין מחלוקת כי מאו חתימתה ה הסכם לא נוצר כל שיתוף רכושי בין התובעת למונוח ולא התקיים כל שינוי נסיבות מוחינה רכושית.
- 2 53. החפרדה והרכושית בין המונח לתובעת פולה באופן דו ציוויל – הן לגבי נססי של המונח וחן לגבי נססי התובעת. כך למשל לא שונה רישום הזכויות לגבי הנכס של המונח בחולון והוא נותר על שמו בלבד ולא שונה רישום הזכויות לגבי הנכס של התובעת בחולון והוא נותר על שמו בלבד.
- 3 54. לא היה כל סמן של שיתוף רכושי בין התובעת למונח. חם לא ניתן לשAWN בנק משותף ולא נוצרו להם כל נכסים משותפים. כל הנכסים נרשמו באופן מפורש על שם כל אחד מחכדים. החכדים שמרו על החפרדה רכושית באופן ברור ופועלו באופן מלא על פי ההסכם.
- 4 55. אשר על כן ולאור כל הנימוקים לעיל התובעת תקף והתובעת לא הוכיחה כל עילה לביטולו.
- 5 56. התובעת הפלגיה בסיכון בהוכחת הטענה כי הצדדים היו ידועים ביצירור ועל כן טענה כי התקיים שיתוף רכושי ביניהם.
- 6 57. אין בידי לקלוט טענה זו.
- 7 58. אמנם הוכח כי הצדדים היו ידועים ביצירור: גם ייחדי טנים ארוכות, ניחל, משק בית משותף וחיו ידועים גם בפני המקרים והמשפחה בני זוג וניכר גם כי קשוו את גנלים ממשות. אך בכך אין די וכיימת חזקה של שיתוף שנינתנת לסתירה.
- 8 59. בעניינו לא רק שחזקת זו סטורה באמצעות ההסכם התקף אלא שחזקת שוגם את הצדדים לא היו חותמים על תבוסטם, הדבר לא היה מועל לתובעת. זאת מאחר והצדדים נתנו בהפרדה רכושית ברורה מפורשת ועל פניה שנים ארוכות. יתרה מכך לא נוצר ولو סמן ורכושי משותף אחד בנסיבות היחסים ביניהם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14; נואם;
 ת"ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ת"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ת"ע 50832-05-14 נ' נואם;
 ת"ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטת תמר שנונית פורר

- 1 .60. הוכח ברורות כי הצדדים פלו בהפרזה ורכישת כל שנות חייהם המשותפות. מה שנקבע
ביחסם עולה בקנה אחד עם התנהגותם הכלכליית וחרוכית. גם אם הייתי קובעת כי ההסכם
בTEL, הדבר לא היה מסיע ל התביעה כאשר התביעה לא הציגה בדראיה על שיטוף ורכישת
בין הצדדים.
- 2 .61. הוכח כי המנוח אמן דאג לתובעת לכלכלה, רווחה וטובתה ובתיים המשותפים לא
החסיר ממנה ובנוסף סייע כלכלית לילדיו. אלס בצד דאגה כלכלית ברורה זו שמר המנוח
באזיקות בכל אחת העת על המ丑 שבו ורכישתו רצשו בלבד. אותה דאגה כלכלית לא
הפכה לשיתוף כלכלי ולஅחרגה מניהול משק בית משותף ודאגה כלכלית שוטפת.
- 3 .62. לאור האמור לעיל, התביעה לביטול ההסכם - נדחתה.
- 4 .63. התביעה תישא בחוקאות הנכנים בסך שול 70,200 נס.
- 5 .64. המזכיר תסגור את תמ"ש 27635-01-14
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14 ואות'
 תי"ע 50929-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50963-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50884-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטת גמר לונגייט פור'

1

2 **פסק דין בתיילி העזבו: תי"ע 50884-05-14, תי"ע 50832-05-14, תי"ע 50929-05-14**

3 **תי"ע 50963-05-14**

4

5

A. תמצית טענות הצדדים

6

7

תמצית טענות המתביעים

8

9

16. המתביעים טוענים כי יש לקיים את צוואות שכוב מרע שהחשיב המנוח בפני שני עדים ביום

10. מאוחר שוחח כי אין עמדת בדרישות סעיף 23 לחוק הירושה, ויש לדוחת את בקשה
 11. התובעת למtron צנירושה.

12

13. המתביעים טוענים כי גם אלמלא הייתה נזקנות שכוב מרע, יש לדוחת את הבקשת למtron צו ירושה
 14. ולקבל את התנדבות המתביעים, לאחר לחמה והתוועת חתמו על הסכם לפיו לא יחול עליהם
 15. סעיף 55 לחוק הירושה ועל כן אין לדאות בתובעגנוןרשות של המנוח. כמובן, התובעת לא וכאית
 16. לשיטת את המנוח מציעמי תום לב ומנעות שפטית, אך, נטע על ידי המתביעים כי ההסכם בין
 17. התובעת למנוח מהוויה צוואה מדויים.

18

19. המתביעים טוענים כי הטענה נמנעה מלמן את עד חוקים השניים צוואה, א希 המנוח. הימינויות
 20. זו מחזקת את גרסות המתביעים. כן, טוענים המתביעים כי עדותה של בג המנוח הייתה עדה
 21. לצוואת המנוח לא נסתרה.

22

23. המתביעים טוענים כי המנוח ציין במעמד הצוואה בעלפה כי ערך צוואה כתוב לפיה הוא מוריש
 24. את כל אבונו לנכדים בחלקים שווים, בלבד הנכס בחולון אותו קיבל בנו. המתביעים טוענים
 25. כי האזואה בכתב לא נמצאת, וזאת לאחר שהתוועת נותרה בבית המנוח והאחריות להיעלמות
 26. הצוואה היא עליה.

27

28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

בפניהם כב' השופטות תמר סונגית פורט

- הנתבעים טוענים כי לא התקיימו התנאים הנדרשים לפי סעיף 55 לחוק הירושה ועל כן התובעת לא זכתה. כמו כן טוענת הנתבעים כי יש להורות כי יש תוקף לסעיף 11 להסכם אינו ירושתו של המנוח. בין המונחים למתובעת כי התובעת לא תוכל לדרש את המנוח.

מציאות טענות התובעת

- החותמת תוערכותן של לוחות את הבקשה לנו קיום צוואה בעל פה, מאוחר שהיא איננה עומדת בדרישותם סעיף 23 לחוק היורשתה, וכי יש לקבל את התנגדותה של התובעת וליתן צו ירושה לפי סעיף 55 לחוק היורשתה.

22. הtoutובעת טוענת כי זכרו הדבר שפונה מטעם הנתבעים וכיומה של החזואה בעל פה הופיעו לאחר פיטור המנה ולאחר שחתונתינו פתרה בהליכים משפטיים נגד הנתבעים. מזכיר בשפעה בלתי הוגנת ומעורבונג בעריכת חזואה.

23. הtoutובעת טוענת כי טענות הנתבעים בדבר קיומח של צוואה בכתב משיפוי על תוקפה של הצוואה
בעל פה. עוד, טוענת התoubעת כי העובדה שהנתבעים יופשו לאחר צוואה המנוח לאחר שואת הילך
לעוולמו, מUIDRA כי הנתבעים לא הסתפקו בהשלכם שונען בין המנוח לתובעת ולשיטות היה על
המנוח לכתב צוואה בסנס להסכים שערץ עם התoubעת.

- 21 הטענה טוענת כי ערך הדין שערק את ההסכם בין בגין המגנו העיד לבין ההסכם לא היה
22 צוואה וכי לא ערך צוואה לצדדים. לכן, טענת התובעת כי אם ערך הדין לא ראה בהסכם
23 צוואה, אז גם המנת לא.

25. הותבעה טוונת כי התקיימו כל התנאים המדרשים לפי סעיף 55 לחוק היורשה והוא היה
26. יורשו של הנפטר.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 27635-01-14 נ[...] ואח'
 תי''ע 50929-05-14 נ[...] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי''ע 50963-05-14 נ[...] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי''ע 50832-05-14 נ[...] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי''ע 50884-05-14 נ[...] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטת תמר טנוגיות פורה

1

ג. דין והכרעה

2

26. השאלה בה יש להכריע בשלב תחיליה היא האם לקבל או לדוחות את הבקשה לצוואה בעל
 מה שהגישו הנתבים. לאחר מכן, לפי הນזאת, יש להכריע האם לקבל או לדוחות את הבקשה
 לצוואה שהגיעה התובעת בהתאם לסעיף 55 לחוק הירושה והאם יש לו תוללה בעניינינו
 לאו. סעיף 11 להסכם שנחתם בין התובעת למגנו.

7

8

האם המנוח ערך צוואאה בעל פה

9

27. סעיף 23 לחוק הירושה, דטכיה 1965 (להלן: "חוק הירושה") קובע:
 28. (א) שבב מועלצן מי שראה עצמו, בנסיבות המצדיקות זאת, מול
 29. בני המנוח, רשאי למצוות בעל-פה בפניו שני עדים השומעים
 30. לשונו.
 31. (ב) דברי המצווע, בציון הזמן והנסיבות לשימוש הצוואאה, יירשםו
 32. בכתבם שיתחדרם בידי שני העדים וופקד על יהיהם אצל
 33. רשות לענייני ירושה, וישם חתמו והפקודה כאמור ייעשו ככל
 34. האפשר בסימון לאחר שנזקנו לעשיהם.
 35. (ג) צוואאה בעל-פה נטלה כעבורה חזות ימים לאחר שתלמדו הנסיבות
 36. שהצווינו עשייתה והמצווה עדונם בימיים.

37. יש לבחון האם "זכרון הדברים" שהוגש עונה על דרישות הסעיף המצביעות שלעיל במלואן
 38. ומהוות צוואות שכיב מרע.

39. לאחר שצוואאה בעל-פה אימה כתבת על ידי המצווע והוא אינו רואה אותה,
 40. יש להבטית קיום רצון המצווע על ידי מילוי דרישות הסעיף. לפיכך, צוואאה בעל-פה תוכר
 41. בנסיבות ייחודיות ביותר ועל בית המשפט לוודא כיomin של הדרישות שלעל בדוקנות, על מנת
 42. להבטיח קיום רצון המצווע. הנטול להגיה את דרישות הסעיף מוטל על הטוען ליקומה של
 43. צוואאה בעל-פה (ראו: ע"א 436/01 דכאב נ' רכаб פיד נ(6) 913 סעיפים 15-18 לפסק דין של
 44. כב' הש' ברק).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ג' / האפטוריופט הכללי במחוז תל אביב וואח'	50963-05-14
ג' / האפטוריופט הכללי במחוז תל אביב וואח'	50832-05-14
ג' / האפטוריופט הכללי במחוז תל אביב וואח'	50884-05-14
ג' / האפטוריופט הכללי במחוז תל אביב וואח'	50929-05-14
ג' / האפטוריופט הכללי במחוז תל אביב וואח'	27635-01-14

בגדי כב' השופטת תמר סנוונית פורר

- בימים 14.10.13 המנוח נפטר.
בימים 6.11.13 כשלושת שבובות לאחר פטירתו של המנוח נערץ זכרון דברים לעניין צוואות שפיב
מרוע נטענת מיום 3.10.13 רשות.
בימים 10.11.13 זכרון הדברים הופקד אצל הרישם לענייני ירושה.
בימים 6.11.13 נערך מסמך שכותרתו "זכרון דברים" והוא, לטענת הנتابעים, מחווה את צוואות
ההמון בעלפה. מופאת תשייבות המסמך הוא יובא להלן:
אברהם גוטמן
בן
המנוח: [REDACTED] נספה ב- [REDACTED]
לבין
העד: האחות [REDACTED] נספה ב- [REDACTED]
העדת: בתה: [REDACTED] נספה ב- [REDACTED]

**בהתאריך 03/10/2013 בשעות הערב, התגלה שיתה עינייה בין המנו
לבי הудים הניל.**

במסגרת אספונו של המנות בבית החלים -

**המיטה אנטוקולוגיה ובבקורו שרתוי שלג העדרם, עבדו תמוות, והמתה
שיתה בינוינו ובה אל שאל את דוד:**

**מה יהיה אם חלילה ולא תצא מבית החולים וירוח כל אסון, מה
יה עם הרובוט והילדים שלו? והאם רשות גנואה?**

1) צחק והшиб בראשית דבריו "אין לכם שום סיבת לדאגה כל
הקשרו לילדים ולרכוש".
בראש ובראשונה ציין, כי "קיים הסכם בין לבני
החתומים על ידי שניהם באמצעות עוזי' ששמו ".
הוסיף כי "ההסכם הזה נמצא במשרדו בחולון, בביטוח ואצל עוזי' ".
בנוסף אמר כי אין בוונתו לחתן לשוש כלום ולא מגיע לה לקבל דבר ממש
זהות עמי' הסכם בינום.
בקביל פיוון את כף ידו תוך כדי ביצוע תנועה של "אבעט" מושלשת
לעברית".

בית משפט לעבויי משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14 נסן-[REDACTED] נאות
 ת"ע 50929-05-14 [REDACTED] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב וואח'
 ת"ע 50963-05-14 [REDACTED] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב וואח'
 ת"ע 50832-05-14 [REDACTED] נאות
 ת"ע 50884-05-14 [REDACTED] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב וואח'

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1 ציין כי [REDACTED] מודעת היטב להסכם זה - לדבריו "אל תדאגו ממנה".
 2
 3
 4 (2) סיפר לו שבחודשים לפני שנכנסה להתחשף בביות החולמים, ישב
 5 בשעות הבוקר במרפשת ביתו עם כס קופה וכותב מסמך האמור כך:
 6 א) את הדילה הזאת שאני גור בה כיוון בחולון, אני משאיר לך לך [REDACTED].
 7 "זאת לאחר שהחומים שלך כבר מסחררים לך לעומת זאת אין עודין
 8 בלוט".
 9
 10 (ב) אזכיר הרכוש שלו, אני מחלוקת בחלקים שווים בין חמשת ילדי"
 11 בעאת חפקו של [REDACTED] המנוח הבן שלו, אני רונזה בכל יibi להקדיש
 12 לטובת הנצחה שמו בבית הכנסת לעילוי נשמתו, "זהות שתואינו חי איתנו
 13 פיזית אגינו אולם שראה לא יכול כי שאותם מקבילים – הוא עצמן הילד
 14 שלו!."
 15 ג) חשוב לי מאוד שאמא שלכם תמשיך לקבל את כלכלתה כפי שהיא
 16 מתקבלת גם ביום עפ"י ההסכם ביןינו.
 17 "אני דואג לה כי בסיכון של דבר, היא האמא של תילידי"
 18 לשאלתו של [REDACTED]: "היכן נמצא המסמן הזה שכתבת במרפשת?"
 19 [REDACTED] השיב: "המסמן נמצא בין כל המסמכים של בית [REDACTED]".
 20 הוסיף והציג: "אם כבר התפתחה השיחה זו, אני מבקש שאם חילתה
 21 באמות יקרה לי משהו, אני מבקש מכם לבעז וליחסם את חלוקת הרכוש
 22 שלו, כמו ההוראות האלה שהסבירתי לכם עבשו".
 23 הדירה שלו [REDACTED], [REDACTED] נתקבלה.
 24 כל רכוש יחולק בחלקים שווים בין חמשת ילדי בלבד.
 25 והוא לאמא שלכם.
 26 העדה [REDACTED]
 27 העד [REDACTED]
 28 (חתימות במקורה)
 29
 30
 31

בית משפט לעבני מושפחת בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14 נ' זאה'
 ת"ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'
 ת"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'
 ת"ע 50832-05-14 נ' זאה'
 ת"ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'

בפני כב' השופטת זמר סנונית פורר

1

2. icut יש לבחון על פי חרויות והעדויות שהובאו האם מסמך זה כוותוח צוואתו שכיב מרעתקפה
 3. של המנוח.

4

5. הדרישה כי המנוח היה שכיב מרע - בספרו של כב' השופט שוחט הוא מצין לגבי דרישת זו

6

ככלפָן
 7. "הברוי שכיב מרע, חינו בינו המלמד על מצב בריאותי מוגדר של
 8. ח滿ות למשך עשרה שנים הצוואוה. בהדר עדות רפואית מוסמכת, אין להסיק
 9. על יסוד סמיוכת זמינים בין מועד עריכת הצוואוה לבין יום הפטירה, כי
 10. מדובר בשכיב מהען" (ת"א 77/613 רחמות נ' הרונם"ש, פ"מ תשלי"ט
 11. מ"ד (208 (2))."

12

13. ראו: שוחט, גולדברג, פלומין דיניג-גנשא ועבון 94 (מהדורה ששית מורהתנו ומעודכנת),
 14. (2005).

15

16. בכל הנוגע לדרישת זו, התובעת טוענת כי לא ההפיק שמתנה היה שכיב מרע וכי הנتابעים לא
 17. חビינו שוט מסמך רפואי המכוכה זאת. הנتابעים טוענים כי המנוח ראה עצמו באותו סיבוב
 18. שכיב מרע, והואיל וחלה במחלת סופנית. אין מחלוקת, כי המנוח נפטר כ-10 ימים לאחר שאמר
 19. את דבר הצוואוה לעדי.

20

21. לאחר בחינת טענות הצדדים בעניין זה והראיות שהובאו בפני אני סבורה כי דרישת הסעיף
 22. לא נזמנלהה.

23

24. הנتابעים לא צירפו כל חוות דעת רפואי מכך של המנוח באונה ות. לא ניתן להסתפק
 25. רק בפער הזמן בין הצוואוה הנטענת למועד הפטירה.

26

27. עם זאת, הנتابעים טעו בסעיף 3.3 לסייעים: "מצבע המנטלי של המנוח היה טוב, בנגד
 28. לטענת המשיבה, שניסתה לחזק על מצב בריאותי וואר מנטלי לקוי".

29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14 נ[██████████]ואה"
 ו"ע 50929-05-14 נ[██████████] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'
 נ"ע 50963-05-14 נ[██████████] נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'
 ו"ע 50832-05-14 נ[██████████] נ' ואה'
 ו"ע 50884-05-14 נ[██████████] נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'

בפני כב' השופטת זומר סגנית פורר

1. הנتابעים טעו בסעיף 5.3.1 לסייעיהם: "דוד המנוח ראה עצמו, באותו נסיבות, שכיב מרע.
 2. מהנו, חלה במחלת סופגת. ואכן, המנוח חלק בבית עולמו כ-10 ימים לאחר אמר את דבר
 3. הזוגה לבנו שיראל ולאחיו אליו".
 4.
 5. הנتابעים לא פירטו מתי המנוח חלה, כמה זמן נשא את המחללה, האם היה בטיפולים ולמשך
 6. כמה זמן, לא ניתן כל פירוט בדבר מעצבו הרפואי של המנוח ולא ניתן כל נימוק מדוע והאט בכל
 7. המנוח ראה עצמו כשביב מעור, בנסיבות הללו ולא פירוט בדיין, גם אם הייתה נזונה לקבל
 8. פיקוח ללא חוויה רפואית נוספת, לא ניתן לקבוע כי התමלא תנאי זה.
 9.
 10. הנتابעים טוערים בסעיף 21 לסייעיהם: "עהפוך הוא – המבקשים צירפו סרטון של המנוח,
 11. מיום 3.10.2013, ב[██████████] נ[██████████] חיווי, וسؤال את המצלם [██████████] מה של
 12. [██████████]".
 13.
 14. בסעיף 9.3 לתחבירו של [██████████] בן המנוח ואחד הנتابעים, הוא מצין: "התובעת טוענת כי אבי
 15. לא היה כשיר לערך צוואה כי בהטיילים כימותרפיים (סע 100.ב. לתחבירה). אבי היה פעיל
 16. ועצמאי, עד יומו האחרון. אבי היה חיוני, אבל לא... הסתובב בבית החולים, שוחח עימנו
 17. וכיום".
 18. ביום 3.10.2013, בשעות הבוקר, כאשר שהייתם אבבבויות החולים, צילמתי את אבי בסרטון
 19. וידיאו, סרטון של מספר שניות, על מנת לשוחח אunto לאניילען אונטס כי אבי נראה טוב
 20. ונרגיש טוב באותו הבוקר...".
 21.
 22. הנتابעים צירפו לתחבירם את ספה 50 יא' שהינו הוכנה מஸרויים בין הנتابעים האחים,
 23. מיום 3.10.13 לפיה:
 24. "יאבא אתמול נותק מהחייבי... ישנו טוב בלילה... אבא מרגיש טוב מאד. ב"ה ייוזק היום".
 25. "ברך השם! שימשך ככה אמן!"
 26. "אבא ברוך השם מרגיש טוב אבל טוב התגלת שתינו תה בלובי. יש לציין שהוא כבר כמעט לא
 27. משאף החמצן...".
 28.
 29.
 30.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת.מ.מ"ש 27635-01-14	ת.ז.ע' 50929-05-14	ת.מ.מ"ש 50963-05-14	ת.ז.ע' 50832-05-14	ת.מ.מ"ש 50884-05-14
ב' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'				
ב' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'				
ב' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'				

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- המידע המצווי בפניו, אין בו כדי להביא למסקנה לפיה המנוח היה במצב של שכיב מרע בעת שמסר את זכרון הדברים או כי המנוח חשב שהוא מול פני המנוח. נחפק הוה: מוחמדויות וחריאות שלעיל, עליה שמצוו של המנוח דוקא חוטב ביוםיו האחרונים בכיתת החולים.

על נתגבעים לא הוכחו כי המנוח ראה עצמו שכיב מרע.

הזרישה פי ח'זקיהו היה בפני עדים – בטפירו מצין כבי' חש' שוחט לבני דרישא זו צדלקמן:

"הדרישה ללבושים של שני עדים, לצורן קיים צוואה בעלפה, היא דרישא קונסיסטנטיבית; המהווה סימן יותר שבלעדינו אין הצואה צואה. [...]"

עם זאת, איזה הכרח שמי העדים יהיו נוכחים בעת ובשעה אחת, וכיול המורייש לנצחות עם גמני האמת (פעמי בפני الآخر).

ראו: שם בעמ' 95.

בכל הנגע לדרישא זו, התובעת טענות כי דברי המנוח לא נאמנוו בפי שני העדים, מאחר שלא הובא אchi המנוח ליתן עדות. עוד בקשר זה, הטענות טוענות כי גם לא ניתן לקבל את חתימות אמר הנתבע על גבי זכרון הדברים. הטענות טועינות כי התביעות היא או אשר מנעה מילומן לעודות את אחיו המנוח והימנעות זו מוחקקת את גורסת המתבעים.

לאחר בחינת טענות הצדדים בעניין זה, אני סבורת כי דרישת הסעיף לא נטמלה.

מדובר בשני עדים, כאשר רק אחת מהן, בת המנוח, הגישה תגזרה ונחקקרה. העד השני, לא הגיע תצהיר ולא תהייך למoten עדות. ככל שמדובר היה בצוואה רגילה ולא בצוואה בעלפה, או בצוואה ללא פגמים, אז והייתי כנונה לקבל את טענות המתבעים. אולם, בסיבובות חותיק דען, מדובר בצוואה בעלפה שזכרו הדברים לגיביה הופך לאחר פטירת המנוח וגם בו נפל פגמים, נטל החוכחה כבד והוא מוטל כלו על כתפי המבקשים לקיימה. הנעל אליו על התובעת לסתור את החקיקיות הטענה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14 נ' _____ ואח'
 תי"ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 נ' _____ ואח'
 תי"ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1. כמו כן, הפעלה לא חותם על הזוגה ולא ראה אותה. יתרה מכך, קיימים גנים קשים שיש
 2. לבדוק, דוגמת הפקדת הזוגה מחדש לאחר פטירת המנוח, דוגמת כך שהנושך חינו של
 3. "שיהחה" להבדיל מ"ציוויי" מובהן. לפיכך, ככל שוחפים המתבאים בצו קitos צוואות שכיב מרע,
 4. היה עליהם להוכיח בקשוטם כדבי ולחכיא למוטן עדות את עד הזוגה השני, אשר הנתבע.
 5.
 6. הדבוקים מקבלים משנה תוקף שעה שעוד השני של המנוח, חינו עד שאנו נהנה מהצווואה.
 7. זאת כאמור לדודה השנייה, בת המנוח שהינה יורשת של המנוח וננתית על פיה.
 8.
 9. לפיכך, אני מקבלתאות טענות התביעה וקובעת כי הדרישה לשני עדים לא התקיימה במלואה.
 10.
 11. **הדרישה locator דברים והפקתו** – בספרו מצין כב' ח' שוחט לנבי דרישת זו כדלקמן:
 12. "זיכרונו הדברים יכול שייפתג בד בבד עם המשמעת דברי המנוח באזוני
 13. העדים, וכך שייפתג לאחר מכן (ע"א 127/87 בדיחי נ' בדיחי, מג (4)
 14. (34). בזיכרונו הדברים, ירושמן, בנוסח לדובי המנוח, גם הנסיבות
 15. לשיטת הזוגה, ויציון בסתרו רק שבו נאמרו דברי המנוח.
 16. [...]
 17. המבחן לוישום בסמוך, ומנגד – לאחור, אובייקטיבי, וכן גם בנסיבות
 18. שהבן הנקחות בעת אמרתו של השכיב מרע' לא היה מודע לדרישה
 19. להעלות את הדברים על הבטב ולא עשו כן, יש בכך ממשוםograms בהליך".
 20.
 21. ראו: שם בעמ' 96.
 22.
 23. התביעה טעונה כי רישום, חתימת והפקה של הצוואה לא נעשו בכלל האפשר' בנסיבות לאחר
 24. שניטן לעשוטם, אלא זכרו הדברים הודפס והופק לאחר פטירת המנוח. התביעה טעונה כי
 25. לא בכדי לא נקבע זכרו הדברים בכתב יד, אלא הודפס וכי מדובר במסלך שהוכן לצורך
 26. המשפט. המתביעים טוענים כי זכרו הדברים הוגש לרשות לענייני יורשה ביום 14.11.13
 27. שנודע לנتابעים כי עליהם לרשום את דברי המנוח ולהפקידם, בעקבות יעוץ משפטים שקיבלו,
 28. עשו כן.
 29.
 30.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת תמר סנוונית פורר

- לאחר בחינת טענות הצדדים בעניין זה, אני סבורה כי דרישת הטעיה לא נتمלהה.

לחל לווח הזמנים, כפי שעה לה מטענות הצדדים:

דברי המזווה נאמרו ביום 13.10.13.

חומרה נפטר ביום 14.10.13.

גלוון הדברים נרשם ביום 6.11.13.

רכון הדברים נפקד ביום 14.11.13.

קרי, הפקדות זכרון הדברים עשו חדש ימים לאחר פטירת המנוח. מדובר בתקופה זמן ארוכה, לפחות לא ניתן כל חסרן ממשכנע על ידי הנתקעים. כל שיטען על ידי הנתקעים הוא כי בשל ייעוץ משפט שקיבלו פעלו לאלושים והפקdot זכרון הדברים, אולם לא אצין מתי קיבל את הייעוץ המשפטי. בסעיף 10.1 לסתורה של בת המנוח, הנתעה, היא מצינית כי רוק לאחר ייעוץ התברר לה כי הדברים שאמר לה המנוח עמים כדי צואה בעלפה. קרי, לא היה לה ברור בעמה כי מזכיר בצוואתו של המנוח.

האיתור בירישום זכרון הדברים ולאחר מफקדת המשכנן, כל זאת לאחר שהמנוחה כבר הלך לעולמו, פוגעים באמיינות זכרון הדברים. כמו כן, המחות הול בתקיר העדרה, בת המנוח, לגבי הפעולות שנעשו בעניין זה, עומדים לנתקעים לרועץ ונותקים את גות נסחת התובעת.

לפיכך, אני מקבלת את טענות התובעת וקובעת כי דרישת הטעיה לא נتمלהה.

דרישה לדיווק בירישום דברי המזווה – בספרו מצין כב' חשי שוחט לגבי דרישת זוכדליךן:

"עם זאת, חייבת להיות ההתאמנה בין הכתוב לבין זכרון הדברים לבין הדברים שאמור המנוח, ועל כן ראוי שהדברים יירשמו באותה שפה כדי לשמר בדיוקנות ככל האפשר על אמרוי פיו של המזווה (ראו שי' שוחט, שם, 165)".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת.ת.ע"ש ת.ת.נ' ואחר'	27635-01-14
ת.ת.ע"ג האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואחר'	50929-05-14
ת.ת.ע"ג האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואחר'	50963-05-14
ת.ת.ע"ג האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואחר'	50832-05-14
ת.ת.ע"ג האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואחר'	50884-05-14

בפני כב' השופטת תמר סגונית פורר

- 6.6. המוניות טוענת כי דברי המנוח לא נאמרו כציווי ולא נרשם באופן מדויק. הנتابעים טוענים כי זכרון הדברים נכתוב בלשון רכיבים, מאחר שהוא נכתב על ידי שני הדים יחד וכי בזיכרון הדברים כתבו דברי המנוח, גם אלה שטאנגוו בתשובה לשאלות העדים. הנتابעים טוענים כי העדה נשאה על כך בתקירותה שאלות בודדות בלבד, ורק ככול התיחסו לשעת הביקור בו אמר המוניות דבריו.

6.7. לאחר בחינת-טיענות הצדדים והראויות שהובאו לפני, אני סבורת כי דרישת השעיף לא 6.8. נتمלהה. 6.9.

6.10. זכרון הדברים איננו מונושא עליyi מילוטיו המדויקות של המנוח, מאחר שישנם משפטים בהם 6.11. החтиיה והפועל אינם מותאמים, למשל:

6.12. "בראש ובראשו צין, כי קיימת הסכמה בין לויי [REDACTED] החותם על ידי שניהם 6.13. באמצעות עוזי'ד שמו [REDACTED]. 6.14. [...] 6.15. הוסיף כי "ההסכם הזה נמצא בפניהם [REDACTED], בביתו ואצל עוזי'ד [REDACTED]. 6.16. [...] 6.17. ב) את כל הרובוש שלי, אני מחלוקת בחלוקת שווים בין חמשת ילדי", (זההgesות הוסף)

6.18. אי דיזוק נסף שנמצא הוא על פי עדותה של המתעננת בת-המנוח, שהיתה עדה לדברי המנוח 6.19. טוענה כאשר נשאה על כך כי המוניות לא נקרה בעיטה מהנוגע למוניות דבריו לעדים (ראו: 6.20. פרוטוקול מיום 6.4.16 עמי 80 שורות 26-25). עם זאת, במסמך זכרון הדברים, הדברים נכתבו 6.21. כך שנינו להבן שהמתבונת בכך באירוע זהן בחדור:

6.22. "בגסוס אמר כי אין בכונתו לתת [REDACTED] כלום ולא מגיע לה לקבל דבר ממנה או אתני" הסכם 6.23. בינויה.

6.24. במקביל ביוון את כפי ידו תוך כדי ביצוע תנועה של "אכבע" משולשת לנובהה". (זההgesות 6.25. הוסף).

6.26. לאור כאמור לעיל, עולה כי קיים ספק בדברי העודה ובדברי הצעואה בעל פה כפי שרשמה. 6.27.

6.28.

בית משפט לעביני משפחתי בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14 נ' כאח'
 תי"ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 נ' לאו לאו ואח'
 תי"ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטת תמר טנווית פורר

1. 65. **אמיותה הצעואה, נסיבות עירכיתה ומיריות דעתו של המנוח ר.ה.**
 2. ד"ל נ' צ.צ. נקבע על ידי כב' הש' ניוסי הדברים הבאים לעניינו:
 3. "גמירות הדעת הנדרשת בכל צואאה, מחייבת את בית המשפט לבחון
 4. היטב אם הדברים שנאמרו על ידי המנוח בעל פה, נאמנו מזמן כוננה
 5. "לפנותו" כלשון סעיף 23(א) לחקק, אחרת אין באמירותו אלה ממשום
 6. צואאה; משנה חשיבותה לדרישת זו דוקא בצוואה בעל פה, שכן קיומה
 7. קשה לביביקה בהיות בית המשפט תלוי באמורי פיו של המנוח כפי
 8. שרשם על ידי העדים".
 9.
 10.
 11. ראו: תי"ע (נפ"ל) 1880/05 חננזה ר.ה. ד"ל נ' צ.צ. סעיף 32 לפסק הדין (9.7.2008).
 12.
 13. 66. התובעת טוענת כי מהתשתיות הריאינית עולים ספקות של ממש לגבי גמירות דעתו של המנוח.
 14. הנتابעים טוענים כי גמירות ההקשרות של הלקוח עשווה גם בהסכם שערע עם התובעת ולו ותיה
 15. הפרדה רכושית בין השניים.
 16.
 17. 67. לאחר בחינת טענות הצדדים מכלול הנסיבות שהובאו בפני, אני סבורת כי זדמנות הטעוף לא
 18. נتمלהה.
 19.
 20. 68.ראשית, צוין כי זכרון הדברים מעיד כי העדים שאלו את המנוח שאלות ולא מזכיר בו
 21. המנוח ביקש לומר לנעים בדברים בעלי חשיבות גבוהה. זכרון הדברים אמר מצין: "התנהלה
 22. שיחה נענית בין המנוח לבין העדים חניל". כל שהמנוח עשה הוא, לעגנות לשאלות ששאל
 23. על ידי העדים. הא לא הציג כי מוסר בעת לעודים תוכן מסוימת מהזונה נצאותו.
 24.
 25. 69. שניית, המנוח לא השתמש בלשון ציווי והשפה בזכרונו הדברים היא אכןה 'שפת צואאה'.
 26.
 27. 70. שלישיית, העודה, בת המנוח, הבינה ורק כהורש לאחר פתרת המנוח ולאחר ייעוץ משפט
 28. שקיבלה שמדובר "בצוואה בעל פה", זאת לפי תצתירה (ראו לעיל). קרי, גם הנتابעים לא היו
 29. משוכנעים כי מדובר בצוואה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 27635-01-14 נספף צוואה
ת"ע 50929-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
ת"ע 50963-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
ת"ע 50832-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
ת"ע 50884-05-14 האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטת תמר סונגית פור

1. 71. רבייעית, המתבאים המשיכו לחפש צוואות שערוכה על ידי המנוח. הונבעה צירפה לתזכיר את
2. נספח 56 מהוותה בבקשת הנובלעים מיום 27.10.2013 לאיתור צוואות שערוכה על ידי המנוח.
3. קרי, המתבאים לא היו מושוכנים כי הדברים אמרו ליחס המנוח מהווים צוואות בעל זה וניכר
4. כי סבירו שמדובר במצב לפיו המנוח יידע אותם כי ערך צוואות ולמעש הדברים שאמר היו לשם
5. הڌיעת בלבד כי ערך צוואות בכתב. لكن, המשיכו לחפש צוואות בכתב שנערכה על ידי המנוח.
6.
7. 72. אשר על כן נוכלהטעמים שצינו לעיל, אני לדוחה את הסענה כי המשפט היה צוואתו בעל פה
8. של המנוח. המתבאים לא הצביעו להוכיח את התקיינות כל מרכיבי היסודות הדרושים להוכיח
9. צוואת בעל פה.
10.
11. 73. בנסיבות הללו ומאחר ולא הוגש צוואות אחרת לקיום יש לבחון מי הם יורשיין על פי דין
12. המנוח. יש לבחון ראשית לכל האסמכתא מעתה תינה ירושת של המנוח והאם מתקיימות תנאי
13. טעיף 55 לחוק הירושה.
14.
15. 74. בעת, על מנת להכريع מהם יורשי המנוח על פי דינן שפנות לטעיף 55 לחוק הירושה ולקבוע
16. האם התובעת והמנוח היו ידועים ב彼此. לאחר מכן, יש לקבוע, האם יש תוקף לטעיף 11
17. להסכם שנערך בין התובעת לבין המנוח ולפיו טעיף 55 לחוק מירושה לא יכול עלייהם.
18.
19. 75. לאחר בחינת טענות הצדדים, שופעתי כי יש להחיל את טעיף 55 לחוק ריקשה בעניינו
20. מתנימוקים שיפורטו להלן.
21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 27635-01-14
 ת"ע 50929-05-14 נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ת"ע 50963-05-14 נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ת"ע 50832-05-14 נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 ת"ע 50884-05-14 נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני בב' השופטת זומר סנונית פורר

1

2 סעיף 55 לחוק הירושה קובע:

3 .55. איש ואשה החיים חי משפחה במשק בימין משה אף איןם
 4 נשואים זה לזו, ומת אחד מהם ובשעת מותו אף אחד מהם לא
 5 היה נשוי לאדם אחר, וואהים את הנשאר בחייםomial המויש
 6 齊יהו לו מה שהשאר בחיים היה מכבב בירושה על-פי דין אילו
 7 היו נשואים זה לזו, והוא שאין הוראה אחרת, מפורשת או
 8 משתמעת, בצוואה שהשאר המויש.

9
 10 .76. בתמ"ש 11-05-54388-54388 מפי חברו, כב' הש' זוגי, הובא בארוכות המנוחה המשפטית לגבי

11 סעיף 55 לחוק הירושה ושלטת תנאי הסף בהם יש לעמוד, על מנת שתובעת יהא חלק בעובן
 12 חמנוח:

- 13 .1. קיומם של חי משפחה.
 14 .2. גיחול משק בית משותף.
 15 .3. העדר קשר נישואין בין מבני הזוג לאחר.

16
 17 ראו: Tam'ish (ג') 11-05-54388-7. ש' נ' נסוח א-פ-ע-מ' 6-7 (27.8.12).

18
 19 .77. כבר עתה, ניתן לומר לבני התנאי השלישי כי הוא מותקן, מאילו אין מחלוקת כי בעת פטירת
 20 המנוחה, אין התובעת והן המנוח לא היו נשואים לאחרים.

21
 22 .78. בכל הנוגע לשני התנאים הנותרים, ישנה מחלוקת עצה בין התובעת לנתקבע. הנתקבעים טוענים
 23 כי המנוח והותובעת לא קשוו את גורלם, לא נחנו שיטוף רכושו ולא היו יחקה חונכעה טעונה כי
 24 גורו יחד, חיו חיי משפחה וניהלו משק בית משותף.

25
 26 .79. לאחר בחינת טענות הצדדים, העדויות ומכלול הראיות שהובאו בפני שופנعني כי המנוח
 27 והותובעת היו ידועים בצעירם וمتיקיימים התנאים החדשניים על פי סעיף 55 לחוק הירושה.

28

בית משפט לעוניינִי משפחָה בתל אביב - יפו

ת�מ"ש נ' נא"	27635-01-14
ת�מ"ע נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב וஅ'	50929-05-14
ת�מ"ע נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב וஅ'	50963-05-14
ת�מ"ע נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב וஅ'	50832-05-14
ת�מ"ע נ' האפטורופוס הכללי במחוז תל אביב וஅ'	50884-05-14

לפני לב' השופטת תמר סנונית פורר

- שוכנויות, כי תכונת המצב הייתה כזו שהותבעת והמנוחה קיימו מערך תחיסים רצינית ואורוכת
טווח במשך שנים רבות עד מראשית שנות ה-90 ובאופן רציף עד לפירוטו של המנוח בשנת
2013, קרי למלילה מ-20 שנה.

ראשיתה של מערכת תחיסים בין המנוח לתובעת הייתה רצופה קשיים, לאחר ששניהם היו
מצויים בנסיבות נושאין – כל אחד עם אחר. רомн זה, יצר מצב משפחתי מורכב ומתווך עboro
הצדדים א' משפחתיים ורמות הקונפליקט היהיטה ועדינה גמורה, חן של משפחות המנוח עם
התובעת והרצלם, משפחות התובעת עם המנוח. הדברים ניכרו באופן ישיר לכל ארוך הדינאים
בפני ובפרט בנתע העדויות הצדדים עצם.

שוכנعني כי (בגדי כל הסיבוכים) וכנד דעת כל הסובבים אותם, בתרו המנוח והותבעת לחיות
את חיים וחוויות ולקשרו את גורלם. כמושתף, וכتوزאה מכ' נושא בהשלכות (לעתים היו אלה
השלכות קשות ביותר) של הקשו ניגיהם.

התובעת עזבה את דירתה והשאלה את אימה לטפל בילודה שהיינו עוד ילדים ממש כאשר עברה
להונגרר עם המנוח בדרכנו. מנגד, המנוח בקש לשמר על מערכת היחסים המשפחתיות על מי
מוחות ולכך לא הרcta להפצעין בדין לבן החתום. למעשה, הוא אף נמנע מכ' באופן מפורש
באירועים משפחתיים ועשה "חלוקת" מי משותף עימנו/agooduis כל פעם.

התובעת והמנוח היו יחדיו כמשפחה. אמנם לא היו להם נכסים, מושותפים הרושים על שם.

עם זאת, אין ספק כי ההתנהלות הכלכלית היהיטה של משק בית מושתף אודם. המנוח רכש עבור
התובעת דברים רכיב, בינוים רכיב, והוא נשא בתשלומי הבית, הפט' ביאו יחד לבילויים
מושותפים, באורך ובחו"ל והתגוררו בדירות המנוח. ניכר כי חסנותם דאג מבהיה לככלית לתובעת.

בכל הנגע ליתר דרישות סעיף 55: מגוריים המשותפים של התובעת והמנוח ניהול משק בית
מושותף, השיתוף בחיותם וקשריהם גורם זה בזו – במשמעות החוקיות, הוכח באמצעות עדויות
אובייקטיביות ומהיכינתם של עדויות ודים שונים ורבים, חן מטעם התובעת והמנוח מיטעם הנتابעים,
שאין להם כל אינטרס בהליך, כמו כן, ניכר מהעדויות כי הן התובעת והמנוח והן הסובבים אותם,
ראו בהם כמשפחה וכך הם היו לאורך שנים ורבות (למלילה מ-20 שנה).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תבמ"ש 27635-01-14	נ[XXXXXXXXXX] ואחר'
תבמ"ע 50929-05-14	נ[XXXXXXXXXX] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואחר'
תבמ"ע 50963-05-14	נ[XXXXXXXXXX] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואחר'
תבמ"ע 50832-05-14	נ[XXXXXXXXXX] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואחר'
תבמ"ע 50884-05-14	נ[XXXXXXXXXX] האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואחר'

בפני כב' השופטת תמר סגנית פורר

- 1 עדויות לדי הtoutכנית דזוקא חיזקו את הרושים כי התובעת והמנוה ניהלו חי משפחתי וכי
2 מערצת היחסים בין השניים הייתה מחייבת ורצינית. ניכר כי המנוח ראה עצמו
3 שיטוף וכי מערצת היחסים בין השניים הייתה מחייבת ורצינית. ניכר כי המנוח ראה עצמו
4 מוחיב גם כלפי לדיה של התובעת מהרבה בחינות לרבות מהבחינה הכלכלית. לדי התובעת
5 חלקו בעודותם פרטם וסיפורים קשים מעברם שאין זה מובן מדוע כי ייעדו ושתפו בהם.
6 דזוקא הענגת תMOVות המצביע באופן מרכיב מחלוקת את מוחימנות העדויות.
7

8 בז התובעת, [REDACTED], העיד כי ביקר במספרדירות בהן גרו אימו והמנוה [REDACTED].
9 [REDACTED], בעוד שהוא התגורר עם סבתו שטיפלה בו בורית אימו. הוא סיפר כי
10 אימו הייתה מנגלה לפחות שנים ואות אחיו וזאגה לארכיהם. עד צוין כי לתקופה קצרה המנוח
11 התגורר עימם בירנה אימונו, אלסל עבר להתגורר עם התובעת בדירה אחרת. התרשםו ששהה
12 בינו לבין המנוח תזה קשר טהור בין התווארה אצל המנוח והתובעת באירועות ישיש ואף היניך
13 כי החל להניח תפלין כמו שחוננות נוהג לעשותות (ראו: פרוטוקול מיום 14.2.16 עמי 68 שורות 1-
14 20-21, עמי 69 שורות 1-3, 18-21, 4, 9-18, 15).

15 בז התובעת, מר [REDACTED], העיד כי המנוח ניסה ללוון בעט שרוור מהגבא כשבعد כסיפוץ ניק
16 וסידר לאימו ולמנוה את הדירה בה חיו בזמןו. העיד כי התגורר עם אחותו בדירות אימים עם
17 סבטים, בעוד שהtoutכנית התגוררה עם המנוח גלטיון והייתה מגיעה להחין אוכל, לקחת את
18 הילדים לחוגות וראו: פרוטוקול מיום 14.2.16 עמי 71 שורות 20-22 ועמ' 72 שורות 1-2).
19 העיד כי מערצת היחסים בין המנוח לאימו החלה בשנת 1992 (ראו עמי 72 שורות 20-26)
20 וכי המנוח התגורר עם התובעת וילדיה תקופה זמן קצרה לאחר שבן אונגה עבר את הבית וטרם
21 המבר לדירתה (ראו: שם בעמ' 73 שורות 10-11). לט העיד על הנסיבות הקורוב בין אחיו
22 למנוח כאשר היו הולכים יחדיו לבית הכנסת לפני ארוחת ישן (ראו: שם בעמ' 73 שורות 14-
23 24). (16)

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'	27635-01-14
נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'	50929-05-14
נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'	50963-05-14
נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'	50832-05-14
נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'	50884-05-14

בפני כב' השופטת תמר סגוניות פורר

- בזאת, העידה כי הכוונה את המנוח היטב, בהיותה הבת הבכורה של התובעת, היא העודה כי היא וורכת שבראשית הקשר בין אימוה למנוח היה לה קשה, מאחר שלא רأت עיניה בילדותה המנוח נכס בין חוריה והפריד בגיןיהם. אולם, בחולף הזמן ולאחר שכחה כי על אף החומרכבות הרבה ועל אף שהחטיבה לא תמכה בקשר, התובעת והמנוחה עמדו על אהבתם ולא שמעו ל יכולות החיצוניים שהיו קרובים, לאחר מכן, בין היתר, של בני משפחתיהם. תליה תיארה את מערכת היחסים שלה עם המנוח לאורך השנים כך: "שנאה, דיזיות ואזהותה הפכו לחרבות גס שנוצרה בין השנאים" (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמ' 8 שורות).

בזאת, שוכנעת עלי מזוכר בסופו של דבר ש אין מחלוקת או אי אמינות הצעיר, כי אם על חלוף הזמן ובחעבده שהגיעה עלי מזוכר את מצב הדברים כפי שהוא. למשל, כאשר נשאל כמה זמן גופה האותנטית נדרלה עלי יתר האחים בדירות האס, השיב כי במשך כל הילדות. עם זאת, האחות הצעירה העודה כי בשנת 1999 עזבה את דירת התובעת (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמ' 10 שורות 1-5). יש לציין כי גם הבן סיפר על המצב הקשה ששוחר בזמנו ועלחוויות ילדותו כשאיכנו, התובעת, העניפה את המנוח על פניה אכיבי (ראו: שם בעמ' 10 שורות 9-12).

אדגש, כי עדותה של התובעת הייתה קרטית לחגנתה קשור בין המנוח לתובעת. מעודותה עלתה תמונה מורכבת של מערכת יחסים כמעט בלתי אפשרית ששנהה כ-20 שנים. התובעת סיפרה כי במקביל לאיורים ולסכסוך שתחנהל בינה לבני בן זוגה דיא ובין המנוח לבני אשוט זיא, התנהל הקשר הרומנטי בינה לבני המנוח. קשר זה יצר תומכת ננד קשות אובליגטורית בין בני ואב אשוט זיא של המנוח הגיעה מספר פעמים לבניה של התובעת ואיכשהו עלה בגורלה אלימה, הן פיזית והן מילולית, אך לדברי התובעת. התובעת סיפרה כי על אף שהמנוח ניסח להסביר לבני משפחתו את רצונו להכרתם במיערכם היחסים הזוגית שלו עם התובעת, פניו הושבעו ורק הוא נאלץ להגעה לעוותים לאיורים משפחתיים ושל תברים לדכו, ללא התובעת, אם ידרין היו מגיעים וכן כי באירועות ישוי אשר ידרין היו מגיעים לבתו התובעת הייתה מוחכה לשמעו כי הארוכה הסתמיימת, הילדים הללו ורק אז הייתה מגעיה לבית המנוח (ראו: פרוטוקול מיום 18.2.16 עמ' 9-15).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תט"ע נאחו				
תט"ע נאחו				
תט"ע נאחו				
תט"ע נאחו				
תט"ע נאחו				

בגדי לב' השופטת תמר סנונית פורר

- הגב' ■■■■■, עדיה אובייקטיבית לא קשר כלשהו למני מוחדים, עכבה משרד שלמר
שעכבר בשותפות עם המנוח הדגישה כי אייננה מכירה את התובעת באופן אישי. העדיה
העדיה בתצהירה וחקירותה, נורשתה לא נסתרה, כי המנוח והותבעת התגזרו יחד בדירה ברח' ■■■■■
בשנת 2007 (ראו: פרוטוקול מיום 14.2.16 עמ' 6-1). כמו כן, העדיה כי התובעת
והמנען חתנהלו יציג לכל דבר"ו ראו: שם בעמ' 49 שורה 10).

הגב' ■■■■■ עכבה יחד עם התובעת במשטרת ישראל, מסרה בתצהירה ואף בחקירותה
כי התובעת והמנון החגوروו יחד והוא בקשר דירות בשילש דירות בהן התגזרו. הגב' ■■■■■ ציינה כי
אתה חזירות הניתה דוחה מהולכת וקטנה מאוד, אך המנוח היה מוכן לשאות זאת בשל מערכת
היחסים החזקה בין לבי התובעת והאהבה ששורה בינוים. העדיה ציינה כי נהגה לבנות עם
בני הזוג באיזו עיטותוניות (ראו: פרוטוקול מיום 14.2.16 עמ' 55 שורות 21-27, עמ' 56 שורות 3-
(19).

מר ■■■■■, שכן במבנה נושא דירות המנוח, העיד כי ביקר בדירה, היה חבר של
המנון וראה כי התובעת התגזרה עם הנגנוו באיתן ■■■■■-באום וזיר (ראו: פרוטוקול מיום
עמ' 63 שורות 20-21). מר ■■■■■ שבתו הולגי מעלמת היחסים שראה בין התובעת למנון כי
כמה שהוא עשה עם הגב' היא הייתה שם. לא שאלתי אותו אם הם היו נשואים כן או לא אבל
כל החזן היא הייתה שם זו האמת" וכי "אני חושב שהם 20 שנות-ביחד או לפחות שראייתי אותם
בבנייה. ■■■■■ היה 8 שנים במבנה כך אני חשב". (ראו: שפטגנון 65 שורות 7-8 (18)).

השכן, מר ■■■■■ מתגורר בדירה מול דירת המנוח והעדיך כי התגנבתו הומתת התגזרו
יחד: "כן, ראייתי אותה בפокור יצאת לעבודה, ראייתי אותה הרקעפה עטס" וכי "כן,
היהתי פוגש אותה במעלית ויוצאים מהמעלית או שנפושים בלובי. במוגען פגשנו, ששלש פעמים
בפוקור, כשיפגשנו מחרידה בו זוגנית". מר ■■■■■ ציין הכליר את התובעת והמנון ואך החזן
אوتם לחנוך בית שערך בביתו. נשאל לגבי טיב מערכת היחסים בין החגנעות למנון ציין
"לדעתי המצב שלהם היה טוב מאוד" וכן "אני יודע ■■■■■ התגזר והכיר את ■■■■■, הבהיר
שיחסם מ-8 שנים" (פרוטוקול מיום 14.2.16 עמ' 66 שורות 13-5, עמ' 67 שורות 16-5).

בית משפט לעניינו משפחתי בתל אביב - יפו

תמי'ש 27635-01-14 נס...יאוח'
 תי"ע 50929-05-14 נס...יאוח' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50963-05-14 נס...יאוח' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 נס...יאוח' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50884-05-14 נס...יאוח'

בפני כב' השופטת תמר סגנית פורט

1. 97. שוכן נסוף, מושב [REDACTED], חעד כי הותבעת והמנוח התגוררו יחד בדירות המנוח וכי ילדי הותבעת התגוררו בדירות הותבעת. העד ציין כי המנוח דבר אליו על אהבתו הרבה למותשת ערואו:
2. 98. שוכן נסוף, מושב [REDACTED] שהיתה מנהל ועובד הבית, חעד כי כאשר היה מגע לגבות את דמי הוויה מחמונת ראה את הותבעת, כי הוא ידע שהותבעת והמנוח חיסס יחד בדירות המנוח וכי המנוח והילן את הותבעת בפנוי כבת זוגו (ראו: פרוטוקול מיום 7.2.16 עמי 27 שורות 19-15, עמי 28 שורות 10-2).
3. 99. הגבי, ראי' שהתגורר ב-[REDACTED] במבנה בו נמצא ביתם וירת הותבעת (שלא הוגש תצהיר מטעמה) העידה כי ראתה בעצמה אנטזם הותבעת מגדלת את ידי הותבעת וכי הותבעת הייתה מגיעה לבקר את ילדיו שנutrיו להתגורר בדירותה, בעוד שהיא הוגורה עם המנוח. הגבי הראל העידה כי הזמנה פעמי לביתו של המנוח לאחנות שיש וחותודעה למערכת היחסים בין הותבעת למנוח (ראו: פרוטוקול מיום 21.2.16 עמי 8 שורות 14-24).
- 4.
5. 100. בתצהירו של מושב [REDACTED], עד מטעם הנתבעים, שאביו עבר עם המנוח והיה חברו, הוא מציין כי כאשר היה אוסף בבורק את המנוח מביתו, לעתם הותבעת הייתה עונהטלפון של המנוח, כי לעיתים היו מסיעים את הותבעת לדירתה בחיפה והוא היה לך' שבסמלך היו התקיים קשר טלפוני בין המנוח לותבעת, בחקירתו העיד כי נהנו להודיע לאחים ייחד.
- 6.
7. 101. בעדותו של הגבי, שעובדת עם הותבעת במשרות ישראל, היא ציינה כי המנוח וחותבעת גרו יחדיו וכי מערכת היחסים הזוגית בינויהם כשל "זוגיינס" היא העידה כי המנוח הגיע לבבר המצוודה של כבה של הותבעת (ראו: פרוטוקול מיום 2.16.14 עמי 44 שורות 9-6, עמי 45 שורות 11-26, עמי 47 שורות 11-4).
- 8.
- 9.
10. 102. בתצהירה של הגבי, שמתגוררת במבנה בו מצויה דירת המנוח, צוין כי פגישה בתובעת ובמנוח פעמים בלבד. עם זאת, בעדotta לא יזעה כיצד להסביר כיצד ידעת שמדובר היה בותבעת וכי שמה הוא (ראו: פרוטוקול מיום 21.2.16 עמי 15 שורות 16-12).
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 27635-01-14 נ' [] ואח'
 תי''ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי''ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי''ע 50832-05-14 נ' [] ואח'
 תי''ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני כב' השופטות תמר טנגוינט פורר

1. 103. חגי [] שעבדה עם התובעת במשטרת ישראל העידה כי הכירה גם את המנוח וכי ידעת שהמנוח והתוועת גרו יחד וכך בחקירה בשלוש דירוגות בתן התגороדו יחד (ראו: פרוטוקול מיום 14.2.16 עמי 54 שורות 1-16).
2. 104. הגב' [] שעבדה עם התובעת במשטרת ישראל העידה כי התובעת והמנוח גרו יחד בראוי [] בדירתו הנגונת (ראו: פרוטוקול מיום 14.2.16 עמי 50 שורה 13).
3. 105. בדעתו של מר [], שאבי היה חבר של המנוח ושותף עסקית, ציין בחקירה כי חמזרד אותו שכיו אובי ותנווה השוכר במשך שנים וועל כתוב הערכות מטעם המנוח התובעת (ראו: פרוטוקול מיום 21.2.16 עמי 27 שורות 21-23).
4. 106. הנتابעים פעומים כי מערכת יחסים בין התובעת למנוח הייתה של "בילויים" בלבד ולא הייתה קשורין ומהיבר, אלם בקשרו לתוהנה הוכחה הפך. ניסיונות של הנتابעים לגמד את מערכות היחסים שבין המנוח לתובעת ולהציגו כמערכות יחסים בת חלוף, לא צלח. הובאו של ראיות ועדויות המעידות על קשרו האישי עמוק ואורך שנים ארוכות.
5. 107. התובעת, בתו של המנוח [], חתמה בחקירה כי התובעת והמנוח חיכו מזה שנים וכי היא לא ראתה יפה את הקשר בין אביהם לתובעת. התובעת הודה כי ידעה שאביה בגד באמינה עם התובעת ולפנ לאל קיבלה את מערכת היחסים בין השניים (ראו: פרוטוקול מיום 6.4.16 עמי 77 שורות 3-14). גם הבן' התובעת [] העיד כך (ראו: פרוטוקול מיום 6.4.16 עמי 46 שורות 10-1). התובעת ציינה כי הנتابעים דעון על קיומה של התובעת, אולם בשל מרכיבות מערכת היחסים המשפחתית, המכונעת מניע מהריע לאיורים משפחתיים בהם נכוו הנتابעים עם התובעת (ראו: פרוטוקול מיום 6.4.16 עמי 82 שורות 11-16). דזוקא עדותם זו תזקקה את טענות התובעת (ואישתה את גרסותה).
6. 108. הנtabע, בנו של המנוח [], הודה בחקירה כי גילתה על מערכת היחסים הרומנטית בין המנוח לתובעת בשנת 1997 (ראו: פרוטוקול מיום 6.4.16 עמי 90 שורות 13-14).

בית משפט לעבוני משפחתי בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14 נספחים
 תי"ע 50929-05-14 ני' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב נאה'
 תי"ע 50963-05-14 ני' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'
 תי"ע 50832-05-14 ני' אאה'
 תי"ע 50884-05-14 ני' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואה'

בפני בם השופטת תמר סנונית פורר

1. המטען, הבן ████████, ציין בחקירה כי ידע שאביו והמונעת בלו יחד בנסיבות מסוימות לשוויל והיו פוקדים יהודיו אירופיים משפחתיים של התובעת (ראו: פרוטוקול מיום 6.4.16 עמי 95 שורה 10-10).

5. העונש, חכת ████████, ציינה בחקירה כי טרם כניסה המנוח לבית החולים, היא לא
 6. מצאה אותו וכן חתירה למושבעת, על מנת לבור מהו מצבו הנוכחי והין הוא נמצא (ראו:
 7. פרוטוקולים מיום 6.4.16 עמי 79 שורה 1). כמו כן, הודהה כי בעת אשפוזו אביה בבית החולים,
 8. נזכנה אותה העונש: דבר מצבו הרפואי של המנוח במסרונים (ראו: פרוטוקול מיום 6.4.16 עמי
 9. 95 שורה 10-18) .

10. העד, מר ████████ שאביה היה חבר של המנוח, צין בחקירה כי ראת את המנוח והתובעת
 11. באירועים רבים חזיו, אולם לאירועים אלה לא הגיעו לידי המנוח (ראו: פרוטוקול מיום
 12. 21.2.16 עמי 26 שורה 1-4, 15-25). אם עדות זו מASHות את טענות התובעת לגבי אופי מערכת
 13. היחסים ומורכבותה.

14. שכוני מהעדויות הרבות שהובאו לפני כי התובעת והמנעה הtaggorו יחד מזה שנים ארוכות,
 15. ניהלו משק בית משותף וקשרו גורמים זה לזה. בניתוח התנאלות הכלכליות מעידה כי המנוח
 16. והתובעת ניהלו משק בית משותף. הדברים מוכיחים מטענה תזקיף שיטת שמשוחחותיהם לא רואו
 17. בעין יפה את מערכת היחסים ביניהם וכן נאלכו להתמודד עס קשי זה בכל תחומי חייהם. אף
 18. על פי כן, חמשו לחווון יוזח וכי משפחה משותפים.

19. לא חוותה בפני כל ראייה לסתור את היותם של הצדדים ידועים בעבירות.

20. יש לציין כי הפסיקת הרבה שהובאה על ידי העונשים בעניין עי"א 306/06 פלונית נ' פלונית
 21. ואח' (13.6.07) אשר לטענות דומה לעניינו ובו נזרחתה תביעת ידועות בצויר, הומתה במסגרת
 22. פסק הדין שננקן מאות ביהמ"ש הعليון בעי"מ 7509/07 פלונית נ' פלונית ואח' (16.7.08).

בית משפט לעביני משפחה בתל אביב - יפו

תמי'ש 27635-01-14 ■■■■■ ואלה
 תי'ע 50929-05-14 ■■■■■ האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואלה
 תי'ע 50963-05-14 ■■■■■ האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואלה
 תי'ע 50832-05-14 ■■■■■ ג' ואלה
 תי'ע 50884-05-14 ■■■■■ נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואלה

בפני כב' השופטות תמר טנונית פורר

1. 120. יש לציין כי החסכם שעורך בנם הצדדים לא אושר על ידי ייחמיש ולא ניתן לו תוקף של פסק
 2. דין.

3. 121. כמו כן, יש לציין כי אין בכך צוואה תקפה שנערכה על ידי המנוח.

4. 122. פסיקות בתי המשפט בנוגע זה קובעת כי לא ניתן לערך הסכם הנוגע לירושות אדם בחיו אשר
 5. פrender את הצדדים מתחולת הדין עליהם.

6. 123. בתמי'ש 10-06-10, ד' נ' נובון חמנוח א.ט ז"ל מפורט כביה ליוון את פסקי הדין שעשו
 7. בנסיבות דרכו לושלמה קובעת:

8. 11. "לצד פסיקה זו נקבע לאחוריונה בית המשפט המחויז בפואר שבע לשאלת
 9. האם הסכם ממון עשי לתחות צוואה" השוללת את זכותה של אלמנה
 10. לרשות את נכסי בן זוגה המנוח לפדי דין, או במילוי אחירותו, האם הסכם
 11. ממון "גובי" על הסדרי הירושה הקבועים בחוק הירושה (עמ"ש 28507-
 12. 10-10 א.צ. נ' א.מ. (11.9.2011)). באוטו פסק דין נקבע בדעת רוב כי אין
 13. לקבל את העמדה כי הסכם ממון מהזות צוואה" או "גומו על חוק
 14. הירושה". וכן בותחת סט כב' השופטת צ'ארטן: "לפין חוק הירושה,
 15. לטעמי, לא קיים כל ימאנק בין חוק יהסי ממון... לפין חוק הירושה,
 16. התשכ"ה-1965... באשר אין מלכות (חוק חסמי ממון) נאൃת בחזרה
 17. (חוק הירושה) אפלו במלוא הנימה' (ברבות, מלה, ב) – בטענה חוק יהסי
 18. ממון והסכם ממון תינחמים ושותפים על היקף תעבון מכח החיים
 19. המשותפים, לעת פקיעת הנישואין, תרי חוק הירושה קובעת זאת זרות
 20. הירושים וחלוקת העיזובן, בין בירושה על פי דין ובין גמכח צוואה
 21. במילוי אחריות – חוק יהסי ממון שולט על מרחב חלוקת הנכסים בין בני
 22. זוג, לעת פקיעת החיים המשותפים ומכת התהים המשותפים ואילו חוק
 23. הירושה שולט על מרחב חלוקת הנכסים שנוצרו בעיזוב המנוח לאחר
 24. החלוקה עקב החיים המשותפים.
 25. ...
 26.
 27.
 28.
 29.
 30.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואח'	50884-05-14	27635-01-14
נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואח'	50832-05-14	50929-05-14
נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואח'	50963-05-14	50929-05-14
נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב ואח'	50963-05-14	50963-05-14

בגאי כב' השופטת תמר טנווית פורר

1 איזון המשאבים לאחר פטירה, קובע את היקף העיזובן – הינו – מהו
2 הרכוש השיך לבן הזוג הנוטר בחאים מכוחו עצמו, מכח החיים
3 המשותפים, בין על פי הסדר הקבוע בחוק יחסית ממון ובין על פי הסדר
4 שקבעה הכסים בין הזוג, וכך שקיביל בן הזוג הנוטר בחאים עקב איזון
5 משאבים, גורע מהיעזובן של בן הזוג הנפטר והוא שיך לנוטר בחאים,
6 אף אם אין לו זכות בעיזובן (אם נניה למשל כי הדור בצוואה), או במקרים
7 אחדות, הסדר איזון המשאבים קובע את היקף העיזובן אשר יחולק
8 לזכאים לו על פי חוק תירשותה.

27. לטענמי אז סטיריה בין העמדות השונות שהוצעו בפסקה. הקביעה
כפי איניבצחו של הסכם ממון להדייר יורש מוכתו בירושה ונדרשת לכך
נאותה, איני ממליצה על עליונות חוק הירושה ועל כך שתהסכם ממון הקובלע
חובים לאחיך פטירה בטללזוחם סעיף 8 לחוק הירושה. דומה כי גם עדות
הרופא בעמ"ש 10-28507 מוגשב עם הקביעה כי הסכם ממון המסדר
אזכויות (חייבים מכוח חוקים המשפטיים (ואינו בבחינות תחילף לגוואה))
היא רעלת התייחס מלא גס לאספוף פטרות זו הזוג, גם אם לא עוגן בצוואת.

לטעמי, על יסוד ההלכות שהובאו התייחסו שפורטו בהם, מתחייבת המסקנה כי יש תוקף מלא להסכם ממו הכלול התחייבות לגבי נכסיו העזבונו לתקופה של אחר פטירת בן הזוג, זאת כל זמן שההסכם מבקש להסדיר את הזכויות והחויבים מכוח החירות הפתוחות-אננו מתימר להיות "עוואה". דומה כי הסכם כזה הוא הסכם בקשר נכסיו העזבונו ולא הסכם בדבר ירושת, כך שגד לפי הפירוש המעצמש שניתנו בהין הכללי לטעיף 8(א) בחוק היירושה, ההסכם איננו בתל (ו' ע"א 682/74 יקוחתאל נברגמן, פ"ד בט(2) 757). הוא משפייע על היקף העזבונו אך לא על זכות היירושים.

או: תם"ש 06-06-25786 ב.ט נ' נובון הפטורה א.ט ז"ל עמי 13-12 לפסק דין של כב' הש' אלול ל'יוו' (9.10.12)

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ''ש 27635-01-14 וואח'
 תי''ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב וואח'
 תי''ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב וואח'
 וי''ע 50832-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב וואח'
 זי''ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב וואח'

בפני כב' השופטות תמר סנונית פורר

1

2

3 124. בע"מ 11/7468 כב' הש' חנדל קובלע את הדברים היפים לעניינו :

4 "זיהו הירושה הישראלית איננו מוכן להכיר בתסכמה בין שניים ביחס לנורול
 5 הירושה כלפי מי מהם, הסכם כזה בטול, לרבות האפשרות שעד אותו
 6 למשל בן הזוג, יותר על זכויותינו לווענה, הגבלת חוף החווים בסזרת דיני
 7 הירושה נועדה, כאמור, להרחיב בצדורה ממשיות את חופש המושך להבייע
 8 את רצוננו, אمنת תיתכנת גישות משפטיות אחרות, אד' המשפט הישראלי
 9 השללה עלייתך את הכלל לפיו יש לכבד את רצונו המת, ככל הසכם לעניינו
 10 ירושה עצמאית, יובילו, לצורה ישירה או עקיפה, את יכולתו של המושך
 11 לשינויים מזנאותך".

12 [...]

13 יותר על מסלול הזוואה תוך הענקת כוח להסכם ממון כתחליף לה אינו
 14 יוגא ידי חותמו מחייב פורמלית ועלול להגביר את אי הוודאות וחוסר
 15 הביטחון בחטירה לתואנה המכיממת את רצון המנוח. גם מנוקדות מבטה
 16 של בונות בני הזוג, אינו להזכיר בכלל שתחסם ממון שערף ביזהס נועד
 17 לשעש צוואה עבורי כל אחד מהפ. במושיר העשי, על עד חזרה תחסם
 18 ממון לעצם כי היא עלי לעורוד גסאצטה אם אינן תחא מעוניין בחלותה
 19 רכושו בהתאם לחוק הירושה, הנמה לנו צוואו העשי של המטבח, לפניו
 20 הבחירה שלא לכתוב צוואה מותירה את החלטה לזרושה על פי דין. כד
 21 בענייננו.» (ההדגשות הוספה).

22

23 ראו : בע"מ 11/7468 פלוני נ' אלמוני עמי-8-7 לפסק רינו של כב' הש' חנדל (3.7.12).

24

25 125. מן האמור לעיל, עולה כי ישנו משמעות כבדת משקל לעובדה שהמנוח לא ערך צוואת. יש לציין
 26 בהקשר זה את עדותו של עwid, שערך את החסכים בין הצדדים, בה גם הוא מזכיר כי
 27 החסכים שערך לצדדים איננו מותווה צוואת וראו : פרוטוקול מיום 7.2.16 עמי 18 שורה 27 ועמ' 19 שורות 3-1.

28

29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14 נ' [REDACTED] ואח'
 תי"ע 50929-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב אח'
 תי"ע 50963-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'
 תי"ע 50832-05-14 נ' [REDACTED] ואח'
 תי"ע 50884-05-14 נ' האפוטרופוס הכללי במחוז תל אביב ואח'

בפני בכ' השופטת ותמר סגנית פורר

1. 126. לאור פסיקת בית המשפט, על אף סעיף 11 להסכם בין התובעת למנוח לאור העונזה כי אין
 2. בפני צוואה אחרת של המנוח, אני קובעת כי אין מקום לראיות את סעיף 11 להסכם כשולל את
 3. זכויות של התובעת לרשות את המנוח.
 4. 127. בנסיבות הללו יש לקבל את הבקשה לצו ירושה שהוגשה על ידי התובעת.
 5.
 6. 128. אשרע'ן לאור כל הנימוקים לעיל, הבקשה לצו ירושה שתוגשה על ידי התובעת מתקבלת.
 7. ~~וישו של המנוח הם: התובעת מחצית, הנتابעים – מחצית וחלוקת שווים ביניהם.~~
 8.
 9. 129. לפיכך, אני מורה בזקמן:
 10. התובעה בתי"ע-14-05-50929-05-14 בקשה לצו ירושה של התובעת – מתקבלת.
 11. התובעה בתי"ע-14-05-50963-05-14 בקשה לתגנוזות בקשה לצו ירושה שתוגשה על ידי הנتابעים – נדחתה.
 12. התובעה בתי"ע-14-05-50832-05-14 בקשה לצו קיום צוואות שכיב מושע מיום 3.10.13 שהוגשה על ידי
 13. הנتابעים – נדחתת.
 14. התובעה בתי"ע-14-05-50884-05-14, החנגוות בבקשת לצו קיום צוואות שכיב מרע שהוגשה על ידי
 15. התובעת – מתקבלת.
 16.
 17. 130. צו ירושה, נתום במקביל.
 18.
 19. 131. הנتابעים יישאו בהוצאות התובעת בסך 72,00 ש' בתשלימים שליל.
 20. 132. פסק הדין מותר לפרסום ללא כל פרטים מסוימים.
 21. 133. המצירות מסגרו את כל תיקי העזובן.
 22. ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ז, 14 אוקטובר 2016, בהעדור הצדדים.
 23.

תמר סגנית פורר, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמי"ש 27635-01-14 דואח' [REDACTED]
ת"י"ע 50929-05-14 נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב וואח'
ת"י"ע 50963-05-14 נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב וואח'
ת"י"ע 50832-05-14 נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב וואח'
ת"י"ע 50884-05-14 נ' האפטורופט הכללי במחוז תל אביב וואח'

בפני כב' השופטת תמר סגנית פורט

- 1
- 2
- 3